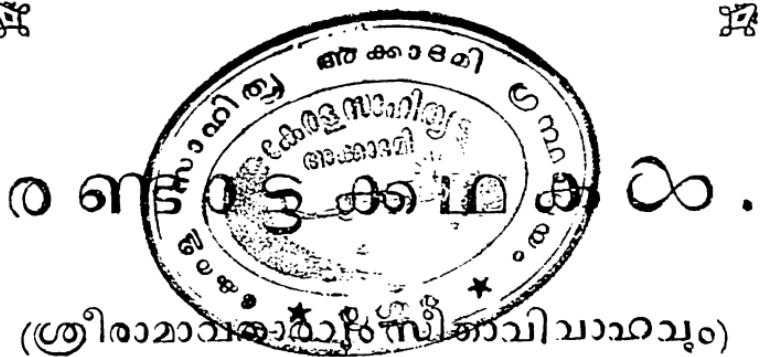

രണ്ടാട്ടക്കടക്കി

(ശ്രീരാമാവതാരവും സീതാവിവാഹവും)

കൊച്ചാരത്തിൽ ശങ്കൻ.

ఏ కొత్త రాతటి తల రాజు గౌ

ఉ గౌ కాయి యతో .

ఎంత వి లంగం ఈ ఆక్కుడి

తల్లి వఃపు నుం.

ఫంచు.

గ్రీରୋତ୍ତରାଣିକାରି

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମ.

ପଦ୍ମନାଭ ପଦ୍ମନାଭ

ରଙ୍ଗଭାବାତ୍ମ୍ରଂ ତନୁଜଂ ଶରୀରମନ୍ଦିରଙ୍ଗା
ପତମଜାତାତମଜାଯା-
ମଂଙ୍ଗଭାଜାହମନ୍ତର ଭୋବା ଭେଦଯନନ୍ଦବା-
ମତମୁଗ୍ରନ୍ତଙ୍କ ସତମୁଗ୍ରନ୍ତଙ୍କ ଶାଶ୍ଵରାଙ୍କ
ଯଂଭାପେତାଙ୍କ ସ୍ଵକ୍ୟଭ୍ରାନ୍ତବିଲଭ୍ରାନ୍ତିବରାଙ୍କ
ଶ୍ରୀ ରାମରୁଙ୍କ ଶ୍ରୀରାମରୁଙ୍କ
ରାମାକାନ୍ତାମନ୍ଦିରମଧ୍ୟଂ ମମ ହୃଦୀ କଲାଯେ
ମାତ୍ରତିଂ ଯିରିଯିରିଂ.

ଶ୍ରୀଲବାସ୍ତ୍ରାମେଯରଂଶଂ ଶ୍ରୀତଜନତିବିଷ୍ଣୁ-
ପାଦପଂ ମେତ୍ରରାତଂ
ନିଚାଂଭୋଭାଲୀବଳ୍ପର୍ମ୍ଭ୍ରାନ୍ତି ନିତପମକତାଙ୍ଗା-
ଶାରପୀଘୃଷିତପଂ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦ୍ରାଭୋକଷମ୍ଭାତ୍ରୁଣିରିତରରଣର୍ମ-
ସୋଜପଲଂ ନିଜ୍ଜେଃରାତ୍ମ୍ରୂପଂ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦ୍ରାରମ୍ଭ୍ରେଶଭଗମିତମଵନିଶୁତଂ-
ଭାଗ୍ରାମ୍ଭେଶଭାଗ୍ରାମ୍ଭେଶେ.

ଚେବାଶିଳ୍ପୀଭ୍ରାନ୍ତଙ୍କାଙ୍କ “କୀତିଣିଷ୍ଠିର” ମତାଂ
ରୁଦ୍ଧାଶ୍ରମା ବିକ୍ରିତା!
ଭ୍ରାନ୍ତକଳାକ୍ରମଂ ତତିର ବାଣିକାଳିକିଂ
ବନ୍ଦ୍ରୁଙ୍କ ଯତିକ୍ରମାତମଙ୍କ
ଭ୍ରାନ୍ତକଳାକ୍ରମଂ ସନ୍ତିକାଳିକିଂ
ଶକ୍ତିଣ୍ଣି ନିମ୍ନିଷ୍ଠା-
ମିକାବ୍ରୂପ ପରିତ୍ରାତମାଶବିନଲଂ
ରାମାଵତାରାତ୍ରିଯଂ.

୧

୩

ഉള്ളംഖം .

കേരളവി—ചെന്നട,

അപ്രാംബി അഞ്ചി ജഗന്നിനിലകായിതാ യാ
ഹ്രസ്വാ ഘുണി ഗുവകൾ ഭവി കോസലേഷ്യ
ആർക്കിക്കമ്പിനിന്തു ഘുരാ മഹാത്മാ
രാജാവസ്ത്രശമ്മസ്സു തു താമദ്ദേശ്യാദ്ധ്യാം.
എണ്ണാണെൻ.

എ

- എ. സൃഷ്ടിവംശാശ്രമവചന്ത്രൻ സൃരി ഹണസാന്ത്രൻ
വിഞ്ഞവിജിതമജമഹന്ത്രൻ വിശ്രൂതൻ റാജേന്ത്രൻ.
- ര. മഹാതാജിതമഹമൻ ശങ്കാലിസമതൻ
ധിരാഭാത്തൻ മഹാരമൻ ധീരാൻ ദശരമൻ.
- ന. മന്ത്രക്രാലപരാരാക്രം മന്ത്രിവരദേശം
കാന്താഗണതേതാച്ചം ത്രട്ടി സപ്രാന്താനന്ദം ഘുണ്ട്.
- ഈ. സന്താപഹീനം തന്റരാജ്യം സന്തതം പാവിച്ച
ചിന്ത വിച്ഛ നിജാലയേ യന്ത! സുവം വംശം.

കാമോദരി—ചെന്നട.

കാലേ ലോകല കദാചിനനസി വൈഹിത്രം
മാധവസ്യ പ്രഭാവം-

ഭാരാഭാരാമദേശേ തദവരലതിക്കം-

പുഷ്പരസംരഭുരമേ
ആർമാധവാർത്തി പദ്മസഹിജിച്ചം—
സാമ്മാനാന്തരാത്മാ
രാജാ രാജാന്വിതാന്പ്രാം രഹസ്യി ദശരമദി
പ്രാധ കാന്തം സപ്രകാന്തം..

എ

ചരണാഞ്ചൻ.

- എ. കല്ലേ! കൈപ്പക്ക ഭാഷിതം കൈള, സല്ലേ! മര കാനേ!
തുപ്പാപേതാരാമഭംഗി കല്പ്പാണി! കണ്ണായോ?
- ര. ഭരതയൈഭളിപ്പാം ഘുത്ത, ഭരിഗസ്യമാത്ത
ചാതവം മനമന്ത്രത്തു ചേരുന്ന ചംത്രത്തു.
- ന. ഇൻഡിനിരപ്പാമകിനു മനും മരളുന്ന
പറ്റനബിച്ച മുഴുങ്ങൻ പറ്റിക പരുന്ന.

ഇ. ഉള്ളാനംഗികൾ കണ്ട് എള്ളാമോദം വുണ്ട്
അല്ല വാഴാമിയ ചാലേ എള്ളാചുംഗി! വാലേ!
എരിക്കിലാ—ചെയ്യട.

പാപ്പാ!

കല്ലുമാനസ! കാൻ! കല്ലുണ്ണാളുണസിഡ്യാ!

സോഖ്യാസമിഹ മമ സ്ഥാപം കേട്ടാലും ഗീ.
അനുവദ്യവി.

ചൊണ്ടുള്ളം ഭവാൻ മമ വല്ലഭനാകയാലേ

അല്ലലിനാവകാശം തെള്ളുമില്ലിയ പാത്രാൽ—കല്ലു
ചരണങ്ങൾ.

എ. വുത്രാരിസമവിഞ്ഞൻ ചിത്രജസമാകാരൻ
വിത്രേശസമധനൻ സത്തമൻ ഭർത്താവോത്താൽ
പ്രത്യേകമിതിൽപ്പുരം പുത്രപീഠ! ഇണം എമാനം
അതു വരവാനില്ല സത്രമായുണ്ടന ചൊല്ലാം—കല്ലു

ര. എന്നല്ല, ഭവാനോത്താലിനിയ വല്ലമോർ
കനരംബല്ലംബല്ലം ദന്തം പിന്ന മുന്നം
എന്നാലുമരംരാഗമനേക്കരിച്ചു ചിത്രേ
മനവ! ഭവാനേരുമനനതും നില്ലുന്നവയോ—കല്ലു
പിശാഘനി.

ഈ. എക്കിലും വുത്രാവപക്ഷജം കാണാണത്തുള്ളിൽ
സകടം സർപ്പകംലമകരിച്ചയരുന്ന
ശകയില്ലാണ വുത്രാനക്കിലുമില്ലുന്നാകിൽ
എൻകാൻ! പരഹോകതികലും സുവമില്ല—കല്ലു

ഈ. ഉംകാനുവിലതു പാരമമകാലത്തുമോക്കയാൽ
സർപ്പിളാംബുദ്യേ! മമ സൈംപ്രവേണ്ടുകളും
ഒങ്ങുമ്പോക്കിടു ചം ദിവപദ്മങ്ങളുംകന്ന
മർക്കാന! മനം നേരേ നില്ലുന്നമില്ലുംനില്ലും—കല്ലു
ചേരേവി—ചെയ്യട.

പാപ്പാ!

അതുരതപമിതുരുപമെന്നും വേണ്ടേണ്ടോ! സർപ്പ—
കംതരാക്കിവമുലിമാലികേ! മേതസി പാരാ
പ്രീതി വുണ്ട് വാഴു മൻപ്രിയേ!

ഈപ്പല്ലവി.

ജാതസുവം തപയി മമ വല്ല തനയൻ
ജാതനതാമതിനില്ല വിഖംഡം—ആതുരപ
ചരണങ്ങൾ.

- എ. നായാട്ടിനായി പണ്ട് വരെന പോയ കാലമഹാ നിശി
തോയനാം കേള്ള സത്പരം, അതുനെയന്നാത്ത്
സാധകനമാന്നയച്ചീടിനേൻ,
അത്യത്രകാണാൽ മുനിസുതജീവം—
പാശം വന്നാലേവിച്ചിത്ര ഒദവാൽ—ആതുരപ
ര. മുലനന്ദനയൻ തജ്ജനകൻ ക്രൂഡനായി രഹിച്ച മാം
“പുത്രവിയോഗാത്തികകാണ്ട താൻ, ഓപതേ! തവ
മുള്ള ഭവിക്കേടു” എന്നവം,
പുത്രനന്നിക്കു ഭവിച്ചീടാത
പുത്രവിയോഗം കമ്മുളവാക്കം—ആതുരപ
നൂ. ക്രൂഡമതിയായി, വയ്യോമുലനായി, മഹാതപോ—
മുലനായ മുനിതന്നടെ, വാക്കുമാനയത
പുത്രമായിബുദ്ധവിച്ചീടമോ?
അത്തലപാണിശാരു നമുക്കരുതുകാണ്ടിയ
പുത്രസുവം മേലുള്ളവാം നിയതം—ആതുരപ
സുക്കടി—മറിയടക്ക.

ഇതിനുപകുപക്കമൊലെ സാന്തപ്പിതപാ സപ്തകാന്തം—
മധിവസതി പുരിം താം ഭ്രത്യാഗ്രീ കലാമിൽ
നിശിചരനികരാണാം ലോരഭാരണാ വിനാം
സ്രൂഗദാതി വിരിഞ്ഞു പ്രാപ്യ നതപാ വിഷാദാം.

പല്ലവി.

പരിഹര മമ വേദം; പക്ഷജയാനേ!
പണ്ണിയുംനാൻ തവ പാദം.

ഈപ്പല്ലവി.

സുരമുനിസഭതനിൽ ശരിയല്ലിന്നാൽ തന്നടി
വഞ്ചവത്കിലുമലിവൊടൻ വുമ
പെരുതിതോത്ത് പൊരക്ക മേ പിഴ—പരിഹര

മുരാൻമാർ.

- എ. അവിവേകാൻ കടമാരാ, ആശരയെട
അബധിക്കരിച്ചും ഭാരാൻ,
അവഗത ചെരുതപ്പേ അ വിജ്ഞിനിവില്ലോ?
ഇവളിലാങ്ക കൃപ തവ തു സരസിജ്
ഡേന! നിജപ്പറ്റി ഡേതു ജവദമംട്—പരിഹര
- ര. ദിഷ്ടൻ രാവണാന്തരുലം, എദേവമേ! സർ-
വിജ്ഞപ്പമിതുകാലം,
നഘ്നമായിക്കരണ ഗ്രൂപ്പാവേ! നിനക്കിനു
കയ്യുമാങ്ക കൃപ ശിഖ്മി! കിരു നയി?
ദിഷ്ടനാരക! രിഷ്ടപാലക!—പരിഹര മമ
കാമോദി—മഹിയടന.
പബ്ലിക്.

ഗീത മേ ഭ്രതയാത്രി! കേട്ടുകോറിക്ക
നിന്തമേ മാനസാത്തി.

അനധ്യ ചി.

നേര തന്നെ ദിഷ്ടഭാരം നിനക്കിയ
പാരമസഹ്യം മഹാ പരിജനതം—ഗീത മേ
ചരണമാർ.

- എ. എന്നം മമ വരദാനംതുലം യാത്ര-
യാനേന്നു ഗ്രൂപ്പിതനായീ, ദിവി
ദീനത ചെക്കുന്ന വാനവക്ഷം ഭവി
മനേഷിജാതികർക്കണ്ണ
തൊന്ത്രേ ധനി! നിഭംനമിതിനാന്ത്യം
മാനസേ പാത്രക്കണ്ണാൻ, ത്രാക്കുതേ!—ഗീത
ര. ദിഷ്ടൻ പാരം രക്ഷിതരംതുവാനകില്ലും
ഇവളിവരുന്നെന്നും, തന്നെ
നഘ്നികരിക്കു ശിഖ്മയമ്മംവി-
സ്ഥാപ്തമിന്നൊത്തുകണ്ണാൻ.

തുണ്ടാവിഷ്ടചും നട്ട് വള്ളത്തിയാൽ
വെട്ടിക്കൊള്ളും! സപ്പം പിണന—ഗീര

നം.. പാരാന പേരാക്കം ഭ്രംമത്തിനെഴും
നാരായണവരാക്കന്ന, സാക്ഷാൽ
നാരായണസ്തവന ക്ഷീരാഖ്യാധി പുശ്ര
പാരം സ്ഥാപിച്ചു പാദം
പാരാത വാടിച്ചു കാഞ്ഞമുണ്ടിച്ചും
തിരുച്ചിസ്സുകടങ്ങൾ, തങ്ങാഹായാൽ—ഗീര

എന്നാൽ പുരാപ്പുടം പന്നാഡായിക്കു
മെപ്പന്തേ കണ്ണിട്ട് പാൻ, തോനം
വന്നിടം എവകാശത ചാറുചൂഡാനു—
ചിന്റാടിക്കുവയ്ക്കം
സങ്ഗമമനിയേ വന്നുചെന്നിടണം
രനിച്ചു ചെന്നുവെന, പാലാഴിയിൽ—ഗീര മേ
ഒന്നാട്ടംകുട്ടിവി—ചെമ്പട.

എപ്പും നിശ്ചല്ലായാ തപരമാ സമസ്യ—
ദേവൈബസ്സുമം മുനിക്കിലെല്ലു പയറിപായോധിം
സത്പാ പ്രണമ്പിനരാത്തിമരം വിള്ളം തം
തുണ്ടാവ ചുണ്ടുതരഞ്ഞെതാ വിരിഞ്ഞു. ၅

പല്ല പി.

വന്നേഹാ വിജ്ഞേം! വഴന്നും.

മരണാഞ്ഞി.

മ. ഇങ്ങിരണ! സപ്പുംലാകവന്നിയപാദംഖുജി!
ഇങ്ങതുല്പരുന്നുനരാസു! സുരവര—
വുന്നുത്തു വിനമാഞ്ഞു പാലയ—വന്നേഹം.

ര. ശോവിന്ന! ഇയ ശോവിന്ന!
രാവനാദി രാക്ഷസരാൽ ഭേദകർമ്മകിലെപ്പുംതെഴും
ആവിലതപ്രമാഞ്ഞിന പറവതി—
നൂവതില്ല ഭേദവേദവ! പാലയ— വന്നേഹം.

ന. മായവ! പാഹി മായവ!

ആധ്യാത്മികൾക്കും താൽ ഗ്രീക്കര! റീഡായാഴിഞ്ഞ
യാത്രയാനക്കാരവിന്നകിവളിട— [ശേഖഃ
യാത്രപമാത്ര തീർത്തയള്ളക്ക് — വന്നേയം

ഇടങ്ങ്കം.

എവം പിതാമഹനമത്തുജരാകാത്ര കൂപ്പി-
ബ്രാഹ്മം തെളിഞ്ഞു പരിചൊട്ട എക്കുളിയപ്പോൾ
ഗോവിന്ദനാത്ര പരിത്രണി കലൻ മുനി-
ലാവിഭിച്ച വിധിയോടങ്ങിചയ്ക്കിത്തും. വ
ഇംഗ്ലം.

തുജ്ഞാധാ പത്രങ്ങാനേ! സ്ത്രിലിരിയ പദം

ജനാതമേതച്ച കാഞ്ഞം

മത്തുകാശരാ ധരായാം ഭരംമന്ത്രപത്രേ
ചുത്രഭാവന ഭ്രംപാ

രക്ഷാനാമം വധിഷ്ടാത്ര, വിലസുരവരാ
മശധായം വിഡാത്രം

ജായേരൻ കീരതുപാ, സ്മൃത വിശ്വയഗാണ-
ഗ്രം, ഭയാൽ സുവം വി. ഏ
സാവേരി—ചന്ദ.

ഇത്യുക്തപാ സമ്പന്നമേ സരസിജനയനേ

ജസപരമന്തർമ്മിതേസ്തിൻ,

സാദ്ധാ ഭോവയു ധാത്രാ പ്രമുഖിതഹ്വദിയ
നിർഭ്രം പത്രങ്ങാനു

കാശല തസ്മീൻ കാഡാചിത്രഭരമന്ത്രപതി-

ശ്രമച്ചത്ര, വസിഷ്ഠം

നതപാ ഫ്രോദു മനീന്മം നിജമുതമനപ-

ശ്രൂതപത്രാന്തരംമാ.

മരണങ്ങൾ.

എ. സാരസവാനുജ! സാദരം തപത്രപദ-

രാരിണ തൊഴുന്ന തോസ് താപസാദ്രുസര!

എ

ത്രിപരിതാപമില്ലെ വികാലന്മാരു
ബോദ്ധനാപമം കത്തുനാ മർഹുരോ!

ര. സന്തതിവിഹീനനാ സാധ്യാഭാമതപദ്ധം
സന്തതവുമാത്തിലേ സന്ദേഹമില്ലേഹാ!
എല്ലു മര കത്തവുമെന്നുള്ളതും ഭോന്ത്
സ്പാന്തല്ലവി ചിന്തിച്ചു സാമ്പുതം ചൊല്ലണം.

കല്ലുണി—ചെമ്പട.

പജ്ഞാബി.

വീര! ഗ്രാംഘുനിയേ! വേതു തവ
വീഴ്ചാശാൽവസ്തേ! കശലും.

ശനപജ്ഞാബി.

ത്രിവിന്യാസാരവോധുഡി—
നിജയിഖലജിതയിഖണം! ധരാധിപ!— വീര!

ചാരണം.

ചേതസി തവ വല്ല ദിവണം വിഷ്ണവം, മറമകവാക്കി—
നേതുമുഖിക്കു കയില്ലിധ ഭേദം
പുതമതേ! ഏ സന്തുജ നിവേദം, പുതുകാമേഖലി
ചാതുരിഞ്ഞു നടത്തുക നിവ്വാദം, ഇന്ത്യാതുംഗനേ
ആദാദിപ്പ. വരുത്തുണ്ടാം, അവനു
മോദമൻപൊട്ട വരുത്തുണ്ടാം, കുിയ സു—
ജാതനമുനി നടത്തുണ്ടാം, തവ ചി
ജാതരാം തനയരക്ഷണം
ജാതമോദമതിനാല്പട്ടം വിച്ഛക
പ്രതിരസ്യുസ്ഥമശപദേയമത്ര—
മാദിക്കിലിണിതിനാദരണിയം
ഭരതലാ! വിത്രഞ്ചമരിയുക— വീര!

പുത്രനേദം.

ബുധമച്ചതുനതിനിമ്മലൻ സകല—
ജുമുതൻ മുനി പരത്തു വാ—

ക്രമൊന്ന് പ്രപതി സമതിച്ചു തുട്ട-
കമ്മ സക്തനാമെ തരംക്കണ്ണം

സമ്പദന സദ തന്മഹാസചിവ-

നമ്മഹാമതി സുഖത്രു : १-

പ്രായം ശം രമചുംകി വിട്ടു സുവ-

ഞ്ഞാനുംഗനെന വശത്തിനാൻ.

മഹ

വട്ടവാശ ക്രമമെ ത്രിയമജ്ഞി-

വരിഞ്ഞനാളിചലപമിഞ്ഞമാം

മട്ട തന്നെ ഇടനിഞ്ഞിരാലയത്ര

കെട്ടി തതു സ്വരയു തട്ടെ

നീഞ്ഞരാം മുനിക്കവിശ്വാസനകമതി-

തുഞ്ഞിയോട്ടമവിംഛഞ്ഞു തു-

നാട്ടു ചൊന്നാൽ വാസിഞ്ഞേനാട്ടുവ-

വിഞ്ഞരാധിതവിരുത്തത്തോ.

മഹ

ഒവരാംമാട്ട നരഭോക്കനാമനമ

യാഗരീക്ഷണയാട്ട മേഖിനാൻ

ഡോഗരമാത്ത മുനി ലോകരാഗമ ടയാട്ട

ഡോഗരമാത്ത വിധിയോല തഹാ!

യാഗകമ്മ വന്നുകുലം സരസം

മാകലഞ്ഞ നിവസിച്ചു, നൽ-

ഡാഗരാമയന്നിയിശ്വാകമാ പ്രപതി-

ഡേകി അക്ഷിണാകളിാക്കേ.

മഹ

അംഗപ്രാഥയമതിനാൽവരത്തളിത്തരു വൈ!

വിംഗപ്രവക്ത്തുമജ്ജസാ

“വിംഗപ്രാമനജ്ജുച്ചുതൻ പ്രവര-

നിഞ്ഞിയകണ” മാനി കഷണം

നിയുലം മനസി നിയുതിച്ചു പര-

മുഞ്ഞാഗമനിപുംഗവൻ

സപ്താനന്നാവാട്ട കഴിച്ചിതാള്ളിന-

ചില്ലംകരിഞ്ഞിതാരായൻ.

മഹ

മധു-ശാഖ നി— ഏവാട.

അഹാക്കണ്ണാഡതിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീ

ശ്രീപാണിക്കുംബാൻ പ്രസാദം-ബാൻ

മേരുവാറുമു പായസാനപിതം

ഭ്രമണേഗ്രന്ഥ ഒക്കാട്ടത്തു എച്ചാലുനിനാൻ.

മു

പല്ലുവി.

തക്കംഖര കേരിക്കു ഭ്രമി! മേ ഭാഷിതമിദ-
മക്ക്.വംശമണിലിപാഠം!

ഈന്നപല്ലുവി.

സർക്കുംബാഡണ്ണു! വേണ്ട വേദം

സാരസാക്ഷിസർക്കുപ്പസാദം

തപഞ്ചകരഗതം നിംബും

തിണിട്ടം മേരു തവ മോദം— തക്കംഖര
ചരണങ്ങൾ.

എ. പായസമിനിത്തു ഭ്രമിതേ! ഫേവനിക്കിതം
ഭായ്മാക്കേക്കുക സന്ദര്ഭത!

ആയവക്ഷണാകം ഗം

ആയതിൽ വേണ്ട വികല്പം

മായും മാരമോ സ്വല്പം

മാധ്യവൻ്തരൻ സകല്പം—തക്കംഖര

ര. ഘൃണ്ണനിയേ! വാഴു മാർക്കാതേ, ഘൃജ്ഞരാ നാലു
വുത്രുങ്ങണ്ടാം തവ ഏവകാതേ

നിണ്ണയം നീ ഭാഗ്യാംബുധി

നിന്മലസർക്കുംബാനിധി

തിണാമിപ്പോരി വേദാവധി

തിന്നിടം വന്ന തെ വിധി— തക്കംഖര

ഉരാനി— മരിക്കണ.

ഇ തൃക്കപാണ്ഠിക്കതെന്നു ഭഗവതി റൂപതി-

സ്സായു നടപാ കൃതാത്മകി

കൊസല്പ്പാരെയ പ്രിയാരെയ പ്രമമമമ ദിദം

കോക്കേരുണ്ണാനുജാനെയ

നൗലു, ഓസാല്പ്, വിദ്യുത്തു പ്രചാരിതയും

ഒരുവാൻ പായസം ത-

ക്കുപ്പാഗത്യാതു നടപാ പ്രിയതമമവഉൽ
അ പത്മകന്ത്രാ സുമിത്രാ.

മന്മ

പബ്ലിക്കിൾ.

മൽപ്പിയുള്ളും, മംകവാഹം

ചുമ്പുസാധകസന്നിഭി!

അനപ്പല്ലവി.

ഇല്ലകാരമിവളിഡിപ്പിതി തവ തോന്നാൻ

സർപ്പഭോ! പരാമര്ത്ത വില്ലിയമഹം ചെയ്യു?—മൽപ്പി
പരാജയാഹി.

എ. മേരുരഹ്യംവാരിഡി! മനവി! പക്ഷി-

ദ്രോ ഹോ! തവ ദ്രാഗ്രമോ?

ഹാ! ദിവ്യചക്രവർത്തിസ്ഥാനവിനിഃം മേ

ഹാരിനിസ്പരംക്കയ്യുമെത്തും വിധിയിശ്വാസാദി-മൽപ്പി

ഡ. മാനുഭവരപരത്രമേ! മാനിയാം തവ

ഞാനം വല്ലഭയ്യുംഡി?

സ്വന്താങ്കുണിശ്ശ നിഭാനമെന്തിമുഖി നെനവ

ജാനേ വല്ലഭ! ഭ്രമിജാനേ! ചൊല്ലുക നേരേ—മൽപ്പി
ചോസല്ലു

മന്തവാരഭാമിനി! മാക്കാംശാത്തി-

ലഭിംനിവാഹമേകിടാം

അത്തർവ്വേണ്ട കതാരിൽ ഭർത്തരവോടിതിനിനി

ക്രൂഡി ചയയതുംവേണ്ട സത്രമേ! സദഹാദരി!—മന്ത

കൈകൈയി

എ നാൽ ഞാനമിനേകിടാം, എന്നാടണാഗ,—

തന്നിചല്ലാമന്നസുമിത്രു!

സദഹാദിതിൽ വേണ്ട മനവൻ തവ ചക

തന്നിടാത്ത തിൽ മേതുവവാനമില്ലവിഞ്ഞാലും—എന്നാൽ
രാജ ?

മാനിനിക്കലഹാലിടക! മൽപ്പിയേ! താപം

മാനഭേദ തവ തിന്നിഴല്ലു?

മാനേല്യുംകിഴി! ദുഷ്ട നോട്ടേക്കിയയന്നങ്കു ഗജ-
യാനേ! മുള്ളാവെല്ലാന്നാരുക്കു ലംഭനിതഃപ്ലേ-മാനിനി
ശ്രദ്ധയ്ക്കുകാ.

മധുരംഹിതഃമതൻ പായസം പ്രാഞ്ചു മോഡാൽ
വിധുരത പ്രാഥി വിട്ടുമാറ്റിതന്നം പ്രേതീഗ്രാൽ
വിധുനിഭേദവിമാരാം ദു ബഹും ഏതുവയോഗാ-
ദ്രുംമ ജവമോടതുത്തു നാം ഗംഗ്രേഖാം. മര
ഡോഹനം—ചിഡിക്കുന്ന.

മാസം സദ്യാവന്നുംശീനവാലി പുണ്ണർത്തമം
നാളിൽ മേത്രിപ്പ് മുഖ്യ

മാസേതുചുമ്പുവാശ്വരമഹാഭഹലസം-
യുക്തമാം കക്കിലാഞ്ചേ

കൈസല്ലുഗാംഗംദാജ്ജവാമാടവതരി-
ചുച്ചുതന്ന് വിശപത്രുപഞ്ച

ഭാസിച്ചു, തം ക്ഷുന്നിച്ചു ജനനി സുകന്നസാം
പ്രജ്ഞപ്രജ്ഞാ പ്രജ്ഞപ്രജ്ഞാ.മവ
പാശവി.

ആരീപാത! വിശ്രാം! ജഗന്നായക! തവ
ആരീപാദം എക്കവരു ദുഷ്കന്നാൻ.

അനുപദ്ധൂഢാം.

താഹവാ! മഹാ! താവകമാം വിരപ-
ത്രുപാ മത്വത്രപത്തിനന്നതുപമോ?—ആരീപാത!
ചരാനാഞ്ചാം.

എ. പൊന്നിന്കിരിടവും മിന്നം ലലാടവും
ചരാത്രല്ലാസ്യമിതും, വിഭോ!
വന്നുമാലാദിയും കൊന്തുഭരതുവും
ധന്യമാം ആരീവസ്ത്വചിഹ്നവും ശോഭനം—ആരീപാത!

ര. ശാഖം, ചക്രം, ഗംഗാ, പക്ഷജമീവക
രക്ഷനാ ത്രാക്കൈകളും, വിഭോ!
തക്കനിറമാട്ടുവാടയും പാദ-
പക്ഷജിയുമവുന്നമത്രജും ശോഭനം—ആരീപാത!

- ര. സീറിത്രാർമ്മസ്ഥല്ലപ്പകാരവും
കാരാനാത്തര ദേഹാദശം, വിഭോ!
പാരാനാത കാഞ്ഞായാൽ പാരിതിലിനിവർ
പാരം ഹാ! ധന്യരാജീവിന്റെ കൂപാനിയേ! — ശ്രീപ-
ര. ലോഹകക്കനായക! ശോകവിനാശക!
ധോഗ്രിന്നുമാക്ക പോലും, വിഭോ!
ധോഗാ വൈക്ഷങ്ങളും താവകൾക്കു-
മാക്കാ സ്വന്തരുപം ഹാ! വേഗനു കാണാവാൻ? — ശ്രീപ-
ര. ഇഴരേശലോകവുമുള്ളിലോത്തരം
നഃരാധാനനാം ഭവാൻ, വിഭോ!
ബൈസ്പരാമൻസ് ഗംഗത്തിലാത്ര വസിച്ചതു-
മോത്തേപാശളിത്തുമള്ളുതമള്ളുതം! — ശ്രീപഠി!
- ഈ. ഫേഡലാട്ട് മൽപ്പത്രംബുഡ്രൂ ദേവംനൈ
ബാലസ്സീല കാണോൻ, വിഭോ!
ലോലവമന്മാനസമാകയാൽ ഏവകംരത
ബാലാനത്രുപമാം ത്രപാ ധരിക്ക നീ — ശ്രീപഠി!

ഇന്നും.

അദ്ദേഹം! ജന്മാന്തരേ നീയാലിതി, മമ പിതാ
കണ്ണപൻ, നിങ്ങളപ്പോൾ
ചെങ്ങു നാംമാടപേക്കിച്ചിട്ടിൽ ഖത! സുതനാ-
ഞ്ഞന തൊൻ റിന്നിടാനായീ,
ബുമാവത്തിച്ചു പിണ്ണന്ത്രംമുഖഹരിക്കാൽ
ഭേദരം തീക്കംവാനീ—
ജുംതിന്നപേതു രണ്ടിങ്ങന, തവ മിതര്യും
പൈതലായീ ചെയ്തിടാ തൊൻ.

മൻ

ഇംഗ്ലേഷ്.

തെരാറംനവം പാതൈം മരിച്ചയാൽ രിന്തു വായ്—
തകിന്ന് താഴലാക്കു മാതാ
മും മാഞ്ചാംബുരാംശു കൂഴക്കിയമ വിഭു,
വുത്രുബുഡ്രൂ വുന്നന്നാർ.

പാംനാർത്തും ഒക്കേയിരുമാൽ സുതങ്ങ-
ച്ചിത്രമേ! പുതുയ്യു
വവരാർ മോട്ടാൽ സുമിത്രാമി ച ത്രുട ചരണ-
സദപയസ്യ പ്രഭാവാൽ. ര. 0
കല്ലാൻി—ചെമ്പട.

ആ തപാ പുതുച്ചുംകുറവമഹം
പുതപ്പിന്നപരാ വിദ്രുതം
ദത്പാ ദ്രാധനംകുറേനിച്ചാൻ
വിശ്വലാതമേഡ്രാ മുദ്രാ
ഗതപാന്നിച്ചുമംത്രം വംശഗ്രാമാണ
തജജാതകമംബികം
കൂതപാ പുതുച്ചവരാബ്യജാനി കുത്രകാൽ
പ്രശ്നപാതിപ്പുംപ്രശ്നാവദന്.ര. 4
പ്രശ്നവാംബ്യജം പുണ്ണചങ്ഗ്രാവമം
അാതു പരമാനന്ദമേകീടനാ.
അനപ്പള്ളി.

ഈതുംബാളി വിനിബന്ധനാത്മാത്രം കൊതിച്ച
നേരും മേ സമലതാപാത്രമായതുമിനേ—പുതുച്ച
ചരണം.

പിത്രം തേതദ്ദിനത്താലിനാ മാമക—
ചിത്തമലിഞ്ഞീടുന്ന സതപരമമഹം!
ഗാത്രം മാമകമതിമാത്രം ഹാ! കൂളിക്കുന്ന
പാത്രാലിനാമമേവ പംത്തട്ടിലിയ ധന്മാൻ—പുതുച്ച
ഒക്കാംബാം—ചെമ്പട.

കാലേ തദാനീം കുത്രകീ മുനീംഗ്രും
നീലംബുദ്ധുംമല്ലകേംമല്ലംഗം
ബാലം കരാത്രം പ്രമമം ഗ്രഹിതപാ
ബോലാംഗം പ്രാഹ മുദാ വസിഷ്ഠി. ര. 2

ചരണ്ണങ്ങൾ

- എ. പേരായിരുള്ള സാക്ഷാൽ നാശായണനിവനിപ്പോർ
ചേരം ചേരം തീരുമാനിക്കേണ്ടിചേരംതിവനിബലരുള്ളു?
- ര. വോകേ യോഗിപ്പുന്മനമാകേ രമിപ്പുതിവനിൽ
ആകയാൽ രാമാനന്ന ഞാൻകീഴുന്നേൻ നാമമിപ്പോ
- നു. പാരിതു ഭരിപ്പോന്നിവൻ പാരം നിവൃണ്ണനാകയാൽ ദ്രി
പാരാവത ഭരതനന്ന പേരിവനമേകിട്ടുന്നു.
- സ. പക്ഷം റണ്ടില്ലിധ സർവ്വലക്ഷ്യായുക്തനാകയാൽ
ബക്ഷണനെന്നിവനാഹമിക്ഷണം പേരാതീടുന്നു.
- റ. ശരൂഹനന്നതിനിവനെന്നതു ജും ശക്തനാകയാൽ
ശരൂപ്പുനന്നിവനാ ഞാനതു നാമങ്ങമകിട്ടുന്നു.

ഇന്ത്യാം ധരിക്കുന്ന. •

ആളീശനാനാമധികാദരാണാ—

മാളിഭിരേതുാളു തദാ ജനന്നു:
നാളീകനേത്രാൻ തനയാൻ ഗ്രഹിതപാ
ക്ഷേഖിരസാദവമലാഷയം സൂഡം.

ര. 2

ചരണ്ണങ്ങൾ

- എ. താലോലം ശ്രീരാമചന്ദ്ര! വാല!
താലോലം ഭ്രഹ്മചന്ദ്ര!
- ര. താക്ലാലം തില്യാ ഭരത! വാല!
താലോലം ചാതചരിത!
- നു. താലോലം ലക്ഷ്മായുക്ത! വാല!
താക്ലാലം ലക്ഷ്മാ! ശക്ത!
- സ. താക്ലാലം സർഗ്ഗംഘപാത്ര! വാല!
താലോലം ശരൂപ്പ്! പുത!

ബന്ധകം

- എ. ലാളിച്ച പാതമിതി മേളിച്ച മാതൃജന-
മാളിച്ചിടന്ന സുവജമാട്ടം, യുദ്ധി കരുകമൊട്ടം,
നിജസ്വയജരോട്ടം, കമഘദൈനയനന്തി—
വിമലതന രാമനു കാലേ വള്ളം ക്രച്ചിയോട്ടം.

၁. യൂറോപ്പിലെ മഹാസമ്പദങ്ങൾ മാട്ട്
നീനിയുള്ളടക്കി ഭവി രാമൻ, സരസമഭിരാമൻ,
അചിവിജിതകാമൻ, മന്ത്രാർഹാസ്മദ്ദൈ-
ചന്ദ്രികാധാരസ്വർഘരിക്ഷിച്ച മന്ത്രാവതി! സോമൻ.
၂. മൊഞ്ചും പല്ലുകളുമാട്ടു കാട്ടിയെ
മാട്ടും യുണ്ടിരി ചോരിത്തു, യുനരതുകാരത്തു,
പരമ കരണ്ടു, ലളിതതരമിതി കളികൾ
ലഭ്യ തരമവേക്ഷിച്ച ലോകക്കു മാനസമലിംഗതു.
၃. മനം പിടിച്ചുടെനുംനോരു പിച്ചയതു
നിന്നിട്ട് ഒരു മാട്ട് താണം, പല പൊഴു വീണം,
പരമപിച്ച കേണം, തൈളിവാടിതി ചിത്രമുകയു-
കളികളിലും റിന്റുനിരയി, ലംക്ഷണവാളംകു ഭവിക്കാ
၄. കൂസാത യുത്രുടെ ഭാസിച്ചിട്ടു കളികൾ സോം
കൗസല്യ കണ്ണിട്ടുവതിനു, സരസതരമനു,
സതതമവി ചെന്ന, കലിതതരനയനജല-
കവലൈത്തുലമമ കഞ്ഞാ! കുഞ്ഞിയവൽ നിനു.
၅. “ഉപ്പാപ്പമപ്പ്”മിതി വിസ്തൃഷ്ടവർഗ്ഗം മാട്ട് -
മല്ലാപ്പമൻഡാപ്പാട്ട കമിച്ചു, സമജരാജമിച്ചു,
സുവാമാട്ട ചരിച്ചു, രാമനട കളികളിലെ
രാപ്പുകൾ നിരിക്ഷിച്ചു രാജാവുമന്ത്രനെ രസിച്ചു.
၆. തണ്ണേണ്ടിൽ നൽപ്പുവിനവം ചേര്ത്ത മോതിരമൊ-
ടണ്ണാത ഭ്രംബനാശയോ, വാളുതര വിശ്രയം,
കലിതവരിഃതാശ്ച, രാഖലുകചിരചിരമവ
പിതമൊട്ട ധരിച്ചുള്ള ശോഭിച്ചു രാമനട വേഷാ.
၇. അപ്പായസാംശഗതിയാപ്പിച്ചു രാമനെന്നു
ഒപ്പുന്ന് ലക്ഷ്മനനികനു, പരിചിരനാട്ട ചേൻ,
പുരുഷതുകമാൻ, ഭരതനൊട്ട സതതമവി
ത്രംവിനയളുണ്ടലഡി രാത്രുജുന്നപിനാനാടേൻ.
၈. ഇംഗ്ലീഷുവരിലാജം പിരിത്തമുക-
മാറ്റിപ്പുംഹാ! വാളുവിച്ചിത്രം! അവരുടെ ചരിത്രം,

അലുവിപദിത്രു, സതതമിതി കണ്ട് വെത!
സകയാഗവു, തദാ സന്ദേശാധാർജിതതിമാത്രം.

- എ. തൃഥാരമമുഹം ചോദകവാൻ കത്തുക-
ഭാങ്ഗണ രാമാനായകാലേ, അങ്ങളിയതു ചാലു,
പല പണികളാലേ, വ്യക്തചിഹ്ന കേഡിക്കാത
വൈക്കമവർം മറക ചിച വേലജ്ഞ പോയിയതുകാലേ.
- എ. ചിത്രകണ്ഠ രാമനാമ ശിക്രൂസമ സംഭവതു
തങ്ങാ വിനാ വെത! തകന്ത്രം, പരിചിതനാട്ടത്രു,
പാലുടചന്ത്രത്രു, ജലജനിഭന്യനന്തര
ജീവനമാട കടിച്ച സമജാതക്ഷമൻപൊട്ട ഏകാട്ടത്രു.
- എ. ഓടിക്കിതച്ച വടിയോടാത്തടൻ ജനനി
തായിപ്പുതിനാ വെത! വന്ന, പദ്മിനിതിനാ,
പംബഗതാന്നം, കിട്ടകിട വിനച്ച ദേ-
ശ്രദ്ധ ശിത്രാവന പടിക്കേണന രാമനാഴണ.
- എ. വൈക്കാ പിടിച്ച വെത! ഒക്കെക്കണിലും മേഴിയ-
രജ്ജാത നിന്നാവർം കുഞ്ഞി, അധ്യാടനങ്ങി,
അതിയത എദി റിങ്കി, സുത്രണയ തന തുക്കി മുങ്കി.
സുദതിയവർം സുകൃതനിധി സന്ദേശാധാരിസ്യ പരിൽ
സുജട്ടി—വെഡ്യം.

മരിച്ചക്കാവമകമേ ഘനങ്ങരാ മോദം
കന്നിച്ചുക്കൊ! ജനനിയന്ത്ര ഗമിച്ച ശൈഷ,
ഒന്നിച്ചുകേൾ കത്തുകന കമാരകമാർ
നന്നിച്ച ഒപ്പചന്നരണ്ണന വച്ചിച്ചിത്വം. ഒ.ജ

അനീംഗ സ

പല്ലുവി.

സോല്ലാസമിധ വരുവിൻ, സോദരണാരേ!

സോല്ലാസമിധ വരുവിൻ.

ഒന്നപല്ലുവി.

അപ്പേക്കന്ന മോദാൽ സപ്പീലയാട്ടിക്കവാൻ—സോല്ലാസ

മഹാ നേരം.

- എ. വല്ലാത്തണ്ണായ കോപാമല്ലാം വെടിവത്ര മോദാൽ
കല്യാം മാതാവന്തു മെല്ലും ശമിച്ചുപ്പോ— സോ
- ര. വീര! ലക്ഷ്മാ! മമ ചാരംവ വന്ന വേഗം
ചാരിപ്പകളിപ്പോൾ ഒസ്പരം തുടങ്ങിച്ച സോ
ലക്ഷ്മാൻ

മോടിച്ചയാടിനിരയാത്തു കൂടി നമുക്ക കളി-
യാടിടാമിവ തെല്ലും പേടി വേണ്ടക്കതാരിൽ.
പ്രുംഡില! ഫേവുവ്വും! വന്നാലും വേഗം
പ്രുംഡില! ഫേവുവ്വും!

രോഗൻ

നഞ്ചുക്കമിഹ ചേന്ന് നന്മോടിനിക്കയാരോ
നമ്മുപറി തുടങ്ങിക്കാം നിമ്മായം സമേഡര!
നിമ്മചാരയ! റതുംലും! വന്നാലും വേഗം
നിമ്മചാരയ! റതുംലും!

റതുംലും

അവുപരി മൊന്ന തീന്തേരാരനോവാറിയേയും വൈ
കവിച്ച കൂപ്പി നമുക്കൻപോട് കളിച്ചീം. എഴു
വൻപേരം മമ പുവ്വും! വന്നാലും വേഗം
വൻപേരം മമ പുവ്വും!

ഈടച്ചുകം.

ലിലാജലാജലവ്യ ബാലേഷപമ ക്കവള്ളുങ്ഗാ-
ചോപനീംരവ്യ വേഗം-
ദഭ്രൂംഗൈഷവിദ്രോഹ്യ ച സഹജയുത-
സൈഷ്ടപയം റാമലറ്റി
ദജ്ഞാന്നിലും! മുഖാശാന്തിനമന മുഖയാ-
സക്തചിത്തതാ വന്നാനും
സത്പാശപ്പുനമനസ്പം ചിത്രമിതി മുംഭം
സപാം പുരിച്ചുവാസിൽ.

துவானி—நடன.

காலை கக்குதார்தாவும் சுதாவதி ஸஹாவஜ-

ஸ்ரூப்யுதத ராமபாணே

தாதே மீசுத பூஷாபாது நகியிபதிதே

மாநுத பாகே டா லோகே

விழபாமிது, கலாபினா நிகலதிலகா

ஸ்ராவயப்ராப்தமாரா—

தீஷ்பா துஷ்வாதராத்து நூபமளிரவபதல்

ஸாயு நத்பா வினிரஃ.

ஒன்

ஏழூவி.

தாபஸகுலவாததம! தாவ கபாவாங்நுஜு ஜு

தாபாரமாமாத் தாஸ திழுங் எநங்.

ஈஸப்பூவி.

தாவாவதங்சிளத்து பாமானாவமீடுவாக்

தீவக்ஷ வெஞ்வதேஷு வாள்ளாராஶுயம்.

ஏரங்,

அதுமமமவாங்நோயியாகூ வொன்ற

அதுமமநகாரளமாகே அுவிசுவாக்

அது காங்கஷத்தெடு பாமானாயம் மாமகஂ

அதுக்காநதாகவையவமாது செய்திடுவங்.

ஒக்குநங்கங்—ஒளியடங்.

ஏழூவி.

மாத்தாஸயகுலங்க்குவராதுரிய! கேஸுக்க வாடும்

கீத்தனியசுறித!

ஈஸயூவி.

குத்துப்புமாரையாக கும்ம எங்க பானதிடாங்

பின்னோபாலது செய்து தே தூதமங்கு—மாத்தாஸய

മാണ്ണം.

- എ. ഒരു സത്ര നടത്തുവാനാക്കെങ്കിൽ പലപ്പോഴാം
നാവര! നല്കുമാടു നടന്നില്ലായതിപ്പോഴാം
ഭരിതരാജികളാക്കം ദിശ്യരാക്ഷസരുടുക
കുർമ്മനാക്കാണ്ടു കാഞ്ഞം കഷ്ടമാക്കുന്ന പാട—മാത്രാ
- ര. ഒരുവാക്കാക്കിൽ വെള്ളക്കിനൻ ഫറ! മാനിചൻ
പരന്നാണെക്കൻ സുഖാള കൂടിലമാനാസൻ എഡൻ
രാക്കിതാതാനാവക്കംഡിനുചരംനവധി
വിക്കിതാടായവർ മുടക്കുന്ന മൺകുത്തുവിധി—മാത്രാ
- സ. അതുരക്ഷാത്മായേ ദിശ്യമഹി ചെയ്തീടുവാൻ ക്ഷണം
സുതനാം രാമദനേശയാനിച്ചുയച്ചാലും സലക്ഷ്മാ,
ക്ഷിതിനാമ! തവ രക്ഷയിതിലുണ്ടെല്ലാമനനാകിൽ
വിധിസുതൻ വസിപ്പുന്താൻ വിധിക്കും ചെന്ന നീ
[ചോൽകിൽ—മാത്രാബ്ദ്യ
മഹാവി—ഞാന.

ഇത്മാനിന്റെ വചനാ കണികാത്മജസ്യ
പുത്രപീചതിപ്പുതവിശ്വാഗവിഹാരതപ്പേ
രാത്രപജനതമജ്ജുട്ടുപനന്നനമത്രു വേഗാ—
നന്തപാമിദോ നിജലുംം നിജഗംഭേച്ചവം. ഒരേ
പണ്ടവി.

ഇങ്ങവര! മാറാമുന്നേ! ഇങ്കരൈരക്കുവാംബുദ്ധേ!
അനുബന്ധവി.

അരവിന്ദവസ്തുനോ! ഗിരമിനു മമ കേരംക്കാ—ഇങ്ക്
മരണാഞ്ഞൽ.

- എ. മിത്രഭാസുരൻ വിന്ദപാമിത്രമാഘകിവരൻ
പ്രിതി മും ഭോദമോട്ടമത്ര വന്നിരിക്കുന്ന
ശത്രുഗ്ദാനേന തൽസാത്രാ വാലിപ്പും മും
സത്രാ രാമനാക്കാ മത്വഗ്രാനേ യാച്ചിക്കുന്ന—ഇങ്ക്
ര. രാമദൈപ്പിരിഞ്ഞിച്ച മാമുക്കുന്ന! ക്ഷണാല്പംവും

താമസിക്കുവാൻ ചെയ്ത്തും യാ! ഒരു നീനു
കാണിതും നൽകിട്ടേണ്ടാലും മുനി ശപിച്ചീടും
നാജമന്ത്ര വേണ്ടും ചിത്തം സാമധം തള്ളുന്നു—മുഖവ്

നാട്ടുഭദ്രണ്ടി—ചെമ്പട.

പ്ലാവി.

മനവു! ഏവരുടെ കാലാ, വേണ്ടയി!

മാന്ത്രി! കേരിക്കു മറ വച്ചു.

അംഗപ്ലാവി.

നന്ദനക്കു മുനി നാനോടു എമാനിച്ചു

നന്ദിപുർണ്ണമു നി വിച്ചകടനേ—മനവ!

ചുവന്നാണ്ടി.

എ. മാനഷന്റു രാമൻ മനജപക്തി! സാക്ഷാൽ
ഭാനവാരി താനവൻ മുഖഭേദതേ!
ഭിന്നതയെന്തിനിന്നു അവ ഏവരുടേ? ധാതു-
ധാരാശയത്തിലിലും താരിച്ചി സുമാർത്തി!
വാനവർ വിധിച്ചാടു സമ കാലാൽ
ഉന്നമരാപേക്ഷിച്ചു പരമത്തിനാൽ
ഭിന്നദാലു വന്നിങ്ങുതരിച്ചു
നുണ്ടാ കൊണ്ടിക്കുന്നി കമ ധരിച്ച—മനവ!

ഒ. ഭരയേ ജനകവൻാ പുരത്തിൽ വന്ന, ലക്ഷ്മി
സീതയാൽ ജനിച്ചുണ്ടു വസിച്ചീടുന്ന
ജാതമോദമവശര സരസമിന്ന, തന്ത്തിൽ
പ്രാതൻ കൊണ്ടിക്കൻ ചേപ്പുംൻ കരതിടുന്ന
വിതരകമയജ്ഞൈ തവ സുതനേ
ജാതമാം മുംഭാ തവ പരമ്പരാനേ
ഭരയേ! കൊള്ളിതു പരമഗ്രൂഹം
നീ താൻ കരതിന്നാഡാക മനസി ഗാധം—മനവ!

തോട്ടി—ചെമ്പട.

ആര പാ മുംബായ്ക്കുവേമുഖേം! മഹാത്മാ

ത്രശ്ശരപാവിഷ്ടം പിലം വിചികിശിത്തനു
നതപാമ എഴുരിക്കുന്നിം ചുനമേരു സാലും
രാമൻ സോദരയുടെന റൂപം ബബാശ്ശ്. ഒന്ന്

ചുരുങ്ങൽ.

- സങ്കുചാമശന്മുഖം മര നാടനമാരാധ്യിന്ന
തന്മീച്ചന തൊഴ്സ മുഖം! പരേപഹം ഭവർപാദം.
- രാമ! വസ! ലക്ഷ്മി! മാമകസുതമാരേ!
മാമുനിജയാച്ച സാകം സാമോദം പോയിച്ചവിന്.
ചെന്ദകൻ ശ്രദ്ധാച്ഛേഷ ഏവന്ന മുനിതന്നിയാണം
നന്ദ്രാ രക്ഷിപ്പിന് മേരുമൽ വന്നമേപ്പന്നിട്ടം തുണ്ണം.

സൈരാഞ്ജീ—അറിയടക്ക.

ചുരുങ്ങൽ.

- ഇംഗിതാ മേ റൂപമുഖലേ! ഭാഗമശന്മുഖിക്കും ലഭിക്കും
അംഗമോദം വളക്കു മംഗളമുള്ള തേ നിത്യം.
- ആകിലതപ്പമത്രും നരലോകനാമ! വേണ്ട ചിത്രങ്ങൾ
ശോകമാര വാഴ്ച സുപാ ചെയ്ക്കാതെ കണ്ണിടാം തമ്മിൽ.

വേകട—ഡിയടക്ക.

ഇത്തു ശ്രീകൃഷ്ണകോക്കരും മുഖിതപ്പുദയേ-

നാമ്പര പിത്രാ നിശ്ചക്രാ

രാമഞ്ചുഞ്ചുഡാരി നിജസഹജയുത-

സ്ത്രീയ നതപാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

സതപാ ലഘുപാ ച വില്പാപേക്ഷമുഖിതിലക്കാൽ

ക്ഷുഞ്ഞമംഗി മാഞ്ച്ച്

ത്രശ്ശരപാ പ്രാഞ്ചാതിശ്വരാരം വനമമ മുനിരി-

ത്രൂധ സോധം ക്രമാരുള.

ഒന്ന്

പണ്ണവി.

കാടകമിതു കണ്ണാദയാദി ബാലരേ! നിങ്ങൾ
കാടകമിതു കണ്ണാദയാദി?

ഒന്നുള്ളവി.

“താടക്കാവന്” എന്ന നാടകങ്ങളിലെല്ലാം
കേടകനിനിതിനാം തുശ വമതുയും പാരം—കാടക
ചംബം.

താടക്കയൻ പേരായീട്ടിനാൽ രാഷ്ട്രി
പീഡാകാരിണിജിഡിപ്പോടായവർത്തന
പേടിച്ചാൽമേ നടന്നിട്ടമാറില്ലിതിലേ
അതുലവാര താമ! ഏകാന്നീഃണമവിള നീ—കാടക
സൗരാഞ്ജിം—മറിക്കന.

മുനിഖരഗിരഭേദം തുണ്ണുമാകൾപ്പു ചാപ-
യപനിഭിരമ വനാനം ഘുരയാമാസ രാമി
യടിതി മുരിതകോടിപേടിക്കറ താടക്കാ ത-
ഞ്ചവനചലിതചിത്താ മന! ചിന്താമധ്യത്ത. ഒ. 10
ചരണങ്ങൾ.

- എ. അതുവശഭാനിതാ പാരാ മുരഭേദ മന! കേരം ചുരുക്കാ
വിരനാദമകവൻ മെഴ്ച്ചീഃഡാരനാദമിതു നുനം.
- ഒ. താടകയാമധം വാഴം കാടകമിതിലിഞ്ഞനേ
പേടി തുടാവത വജനാൽ മുഖ്യനാനരനാവിഡേണം.
- നീ. അതുരന്നാലുമിധ ചിത്തതാരിലില്ല ഭ്രം തെല്ലും
ചാംരചപ്പാകാനാവാന്നാചോരയിനുകടക്കിക്കേണം.

കേരാരംഗശാഖാ—ചെമ്പട.

ഈതു വിനിയോഗിത്ര നിശ്ചചർ സം
ബദ്ധ പ്രശ്നാശാജണാത്തീഷ്ണാക്ഷീ
വീക്ഷ്യാപഗന്ത്രം മുനിം കമാരരു
തുക്കാട്ടുഹാരക്കടംച ചക്കേ.

നീ. 11

വല്ലവി.

മാനം കീടകരേ! എന്നതനും എ
കാനന്നല്ലവി വരുവാൻ?

ചരണാംബ.

- എ. മാനേമാകാത്തു നമ്മുടെ ഭജിപ്പും
നുനാ ഏദേവമയച്ചതു നിങ്ങളെ
ബീനത വിച്ചിഹ വന്നിട്ടു പറ-
മാനങ്ങന ഭജിപ്പുനിഭാനീ—മാനഷ
ര. മാനേമാകാത്തു നമ്മുടെ വധിപ്പും
നുനാ ഏദേവമയച്ചതു നിങ്ങന
ബീനത വിച്ചിഹ വന്നിട്ടു പറ-
മാനങ്ങന വധിപ്പുനിഭാനീ.
മാനഷങ്ങളിലീ! കുഞ്ച വരുന്നതു
മാർഗ്ഗംമിന്നിതു മേ.

സ്രീ... റബ്ബറി—ശടങ്ങ.

രാമാനു വില്ലാ രജ പിചരി സാ
ഭിമാത്തനാദാത്തു ദാവരു ഭോമണ
ഭക്താദ ശാപംനേ 3:2 റു യക്ഷി
ഭരപാ പ്രജന്മുഹറ ധമ്പി പദം തം.

നൂ.

ചരണാംബ.

- എ. ഇ ചി ജി ശാ ഗാ മ! ജപജചാതലോചന!
അരയി! തവ പാദംബുജമഹമല്ല വണങ്ങേനൻ.
- ര. അ ക്ഷമാം ശാപംറുലാ രാക്ഷസിയായേംരഹം
യക്ഷിയായ്തിഃന്നൻ പക്ഷജക്ഷിണാ! യമാവുവ്യം.
- നൂ. മോക്ഷം ഭവാൻ ശാപഘോക്ഷം മേ നർക്കി മോഭാൽ
അക്ഷവിനമാണിന്നും മേയിക്ഷവാം രന്നയജ്ഞ.

ഒക്കുംഭവിം—ചവനട.

ചരണാംബ.

ശോകവൈനിയേ നിജലോകം പുക്ഷ നീ യക്ഷി!
ഡാക്ഷ ക്ഷേമാലം സുപം വാഴു തേ ത്രഞ്ഞേ.

ഇട്ടോക്കും

ഇത്തു നിന്മത്ര നിജപാദനതാം സാ യക്ഷിം
പ്രസ്ഥാപ്യ നോദര ചത്രല്ലുച്ച കെളിംകുന
സിഖാത്രുമു, മഹിതമേരു മനീഗ്രു വാഗങ്ഗ്-
ല്ലുവുജിക്കു രഘുപതില്ലുവദ്ദു ബാസ. ഒന്ന്
പാടി—മഹാവി.

കാലേ തസ്മിൻ വസന്തേ വിലാസതി ഭവദേ
വുച്ചുവസ്തുരഞ്ചുശ്വരേണ്ണ
പ്രാലോധാവശേ പ്രസംഗ പ്രകടിതനിനദേ
കോകിശല്ലഭേ പ്രമദ്ധത
നാനീമാലിം സപകാന്താം നവനാളിനമുഖിം
സപാങ്കമാരോപ്പ് മോദാ—
നാനിപ്പോ മാനാഡാലീ മധുംതരമിമാം
ഭാനതീം വ്യാജഹാര. ഒര്

മരണാനുഭാവം.

- എ. അംഗോജദളനയനേ! റംഗോക്കു! മർഗ്ഗിരാ
അംഗോഡാഷ്ടിനിഭക്കച്ചു! അന്ത്യപോട്ട കേട്ടാലും.
- ര. അവിളിഞ്ചിച്ചുകയൻ സന്തൃപ്തി മാനുസേ
എൻപ്രിഞ്ചു! വളത്തിട്ടനു കംളിഗ്രുഗമനേ!
- സ. ഉല്ലാസമാന്നിഹ കേളിസല്ലാപാദി എഹയ്യു
വല്ലജു! വാഴിഞ്ഞു കാലമല്ലുദയായിക്കുത്താൻ?

എറി ഒനില—മഹാവി.

പല്ലവി.

പ്രാണവല്ലു! മർഗ്ഗിരാ, മാനാഡു പാരം
പ്രീണിച്ചു കേരിക്കു സത്പരം.

അനപല്ലവി.

ചേണാന് വീരൻ വുച്ചുവാണൻ എച്ചാരിഞ്ഞിട്ടനു
പ്രാണഹരം സുമഖ്യാണഗാം മയി

செங்கியவர்! தூப காளியுமதை—பூளவஸ்
மாமங்.

கனப்புரங்கள் வகுநா, ஏற்காலாகங்க
நூர்மதிலிகங்க
ஏற்கால்திலமின் விளந்த வழிகங்க.
மநத விடுதலின்றை வெத!
வெளியிட ஈவத்தை! தனிட செய்து—பூளவஸ்து!
களூரா—இரிக்கன்.
மாறிசெழியின் கண்பாடே தனை மங்கவு-
ஓட்டவிடாவதுவென்று
ஏஸ்பா வீசார்ணாவுற்றுபுதுவநிஜஸ்வை-
பூஉல்மாலோசூர் காண்டு
நோடாவிச்சூ ஸடையா வங்கி நிதிசரீ
தாட்காயானு ராஸி
ஞானி மனத! தாபாநுநூர்பி விவரா-
லோகு தா வாக்ரமாதை.

நட

மராங்கல்.

- ம. ஹாஹா! நிறைவரவுங்கவ! ஸ்ரூங்க
ஊங்காஷ்ராகுமரவாந்தய!
- ஹாவரிட! மாங்கீட்க, ஜாட
ஸாமஸங் தேங்குமாய்தய!.
- ஒ. ஒள்ளவிஞ்சுவாரியி, யாகங்
நினாந மாஶவுதநையுங்
ஒள்ளாக மாங்கீஷ்வாலக்கன், வாந
கொண்ட யரிசூஷமஞ்சதங!
- ஒ. அஞ்சாவாங் முடிசூர், நிம
கூஞிக்குந்த ரக்கிழுங்
அஞ்சு ஸிலூக்ரும் யுசை நின், மஞ்ச-
நாங்கன் ஸோந்தஸங்குதன்.

ഈ. അതുകൂടും ഒപ്പാലും വരുമ്പോൾ! മന
സ്വാദി നിതിൻകുമാരജീവൻവും
നീ ഉന്നിലേവും എണ്ണിഞ്ഞിനി, ആയുള്ള്!
കേമനാബയാരിൻ വാഴുന്നു?

പാള്ളു ബഹംടി—വെബ്ബ.

പാള്ളുവി.

എന്നതാരുകളുമിതിങ്ങരു വരുവം-
നെന്നതും ബുദ്ധമശഡം!

ശാന്തപ്പാഡി.

അരാതകും പരിപ്പുമിയതായാൽ
മന്ത! മനിപ്പുവരുളന്നുട ജനനി— എന്നതാരു
മരണാന്തരം.

എ. മാനഃഷഭാജികളുംകും നാമമാട്ട
ഭാനഃവിഞ്ഞാന ക്രമപ്പെട്ടു ചിത്രം!
മാനികളുംകും കേസരിവരാഗാട്ട
മാനിന്തുട്ടുമത്തുത്തീട്ടുന്നാം— എന്നതാരു

ഒ. ഏസ്പരം ചോധി വാസിക്കുക നീ നിനി-
ചാരിനാം! തെല്ലു, വേണ്ട വിശ്വാദം
വീരൻ ഞാൻ വിരുദ്ധവാട്യനാ പ്രതി-
കാരമിതിനിച്ച ചെണ്ണു നിയതം— എന്നതാരു

നീ. എ തിനിങ്ങണ്ടു നാമിഹ? സുഖതേ!
മിന്തിങ്ങ്കൂതു കം സവദി സുഖവാദോ!
മന്ത! നുക്കു നിന്തുച്ചാൽ ജനനി-
മന്താദിവാട്ട് ചോദിന്നിടാംമാം— എന്നതാരു

സംരാഗം— ദി ഫടക്ക.

പാള്ളു വി.

യീരധിം! നിഃജാചഃരംപര! ഭോ! ഭാഷിതം മന
വീര! നീ വിരുദ്ധവാട്ട് കേരം ഒരു വിഡിംബ!

മരണാന്തരം.

- എ. എവരിവയ്ക്കുമഹാവന്തിന്
അല്ലാരവാവകനായിട്ടും തവ
വീഴ്ചാശുഞ്ഞപരാക്രമാൽ വല-
ഭവരിയും ഭക്തം നിവസതീ—യീരയീര!
- ഒ. ആരംഭം പരിയാക്കമമ്മായ-
യാളു വന്ന ധനിച്ച മാനഷി-
നീചങ്ങന നിഹനിക്ഷവാൻ മാ-
രിച! താമസമനചിതം വല്ല—യീരയീര!
- ഓ. വേഗംമാടു നമുക്കു കൈഞ്ഞിക-
യാഗമിന്ന മുടക്കിടാമവി-
വേകിയാം നരകിടനാപ്പാഴു-
താഗമിക്ഷാമലുക്ഷാഖാൻ വല്ല—യീരയീര!
- എ. അപ്പാളായവനേജ്ജേവന വ-
ധിപ്പിന്നാമള്ളപ്പുമാമിഹ
കൈപ്പഴും ചതുരംഗംസേനയോ-
ടൊപ്പുമണ്ണു ചുറപ്പുടാമയി!—യീരയീര!
- എ. നീംമെല്ലു ഭവാൻ പഠന്തതി-
ലാക്കമോടു ചുറപ്പുടാമിഹ
ലാക്ക തെറരകയില്ലിതിൽ വല്ല
ശീമുമിന്നു വർട്ട്കു, സേനകൾ.

ഡോഗ്രമെയിതു മാർത്തിന്നാചിതം, മേസുബാജഹാ! നിന്ന-
വാക്കുമോക്കിലതീവ മേ അചിതം.

ദേശാനഗ്രാധം—ചെന്നട.

ഇതു, നിയോരു ചൈസാചന്റുണ്ണുമു വെള്ളലതാര-
രേതു സിഖാത്രു ദേമന്തിന്നു
മാരിചോയം സുഖാള്ളു ച കിരികസുഭത-
നാതു സംഗ്രഹം ആവും

வில்லு, குத்து, ஸமநாபூஷ்ணத்துறை-
ஸ்வினி உலூப் யகாங்கல
பீஷ்டுபா அண்ணாம சுவாய்த் தெய்வதிதனயை
ஸ்வீஷ்டுாமாஷ்ட யூத்தி.
என்
யழவி.

நோரே ராக்ஷஸாயமங்கர! வளிடவிள்.
உங்கள் மாண்பும்.

து. யிரகுவரகிலெல்லூ தூர மரன்றுகினா
பீஷ்டுவாவமாடு சோரமாறியித்து—
நோமாறு கிகாங், சொரிவதவிடா,
விர சிக்காங், வாக்விளிவிட—நேரே

ந். கஷ்டுக்கலஜாதனாறு எான் ஒரிவர-
ஸ்வரமங்கிவாடு காத்திடுநூல்வு
நேத்து வா வலரே! குமதிவரரே!
வரிக் ஸமரே, ஸப்பு ஹேரே!—நோரே
உக்ஷுங்கள்

நாந்தரமிலூ பரிபந்திகஜாஂ நினைஞ்சு
நாந்தாநாந்தமங்கன வித்து விடு-
மநக்காங்கா நங்கரே, அயிக்காங்குலாசர,
நாதுவராசர! யடித்தி சுங்கரே—நேரே
கேங்காங்காயா—நெயங்க.

நோராமிமாஂ ரஷுவரஸூ ரங்காயாறுதிழ்
யிராருளினின்சுங்காம நிறை தூஷ்டு
உங்கிதாங்கய பஞ்சாறு ஸுங்காந்து ஒகேநா
மாறிச ஏடுநு பஞ்சாங் சிரமாங்காங்க.
நேரே
யழவி.

ஷுத்திடக! பஞ்சவங்காலிஹ யோரிங வளிடக.
ஈங்கண்டு பாவந்துகாங்காங்
ஏலவுழுதிக்கூக்கில்லிம ஒங்க!—ஷுத்திப்

മഹാജ്ഞൻ.

ഉങ്ങരവുലനായി മന്ത്രവമൺജനനിൽ
ഗരഭയ്യു കൊന്ന നിരന്ന വെരുതേ വിടാ
പരമാരുവാം നിങ്ങളുക്കുവാളമിതിനോപ്പും—
ബിരയാക്കിട്ടുന്നതുണ്ടനിക്ക മുഖ!—മുങ്ഗൾ
അറിംകൾ

വെരുതേ വന്നിതുവിധം പറയുവാൻ നിനക്കളുള്ളിൽ
ചെരുതും നാണമില്ലയോ? പരമദൈഡി!
ഹരിവരൻതന്നെ വെൽവാൻ കുരനരിക്കുട്ടിനു
വിക്രതുണ്ടനാരചച്ചുനാൽ വരുന്നതാണോ?
കൈഞ്ഞപകിടക! കാണക നമ്മുടെ
ബുണമിതാ കുമതേ!

സുഖാഹ

മുലക്കുന്നതനിനേവാം നിലിപ്പവാജിങ്കളുംപും
തരിക്കുമില്ലിപ്പ ഭ്രാ ധരിച്ച കൊഡിക
കലക്കുവാൻ വന്നാൽ പടനിലം പതിച്ചീടിം നീറയൻ
വെലം പരം പരീക്ഷിച്ചിന്നിന്തുകൊംക—മുങ്ഗൾ

ലക്ഷ്മണൻ

നാവിന്തവനഹനമല്ലാം കുറങ്ങുപാനമിവരയാനം
പാണത്തിട്ട മലമില്ല പരമദൈഡി!
നിരഞ്ഞ ക്ഷോപമാടഞ്ഞു ചൊരിന്തു നിന്തലയിപ്പും—
ശരിന്തതീടുമഹം ദ്രാമാ മരിഞ്ഞിട്ടം നീ—രക്ഷണപ

ഇടയ്യോകം.

വീഴിച്ച ഗരുമാനയച്ചലഡിക്കിൽ—
കൂറ്റു മാൾച്ചുന
രോധിച്ചുക്കരേണ്ണ കൊന്നിതു സുഖം—
പൂം ധനി! രാമൻ ജവാൽ
ശേഷിച്ചുവാര ഹനിച്ച ലക്ഷ്മണനടൻ
വാദനാരാധനയം തദാ

தொயித்து வான் ஏனுவூழி ஸ்வினா
வாத்திஸ்தித்து பரம்.

நடவடிக்கை

ஏதாகிட்டு செய்யும்.

ஒன்று செய்யப்பட விரைவேய்ப்பும் நாட்டினிஜக்கன-
பூப்பு துவீஷ யாரே
வுதீ துவீஷ, ஸமாவே இனிக்கல்திலுக் க-
காப்பிதங் வர்த்தேஷு
முதீ ழக்கப்பாதிவீஷீ நிஜஸ்வஜத-
ஸ்வாதா ராமபகு
ஸ்வாதா நத்பா விதிவீஷம் குறிக்கத்தாமு-
பாதீ ஸாதீங்கவாதம்.

நடவடிக்கை

சுரங்கம்.

- ம். மாதுனே! தவ பாத்தாமரஸ் தொழுனோன்
காமிதங் ஸமநூவு ஸாமோதங் ஸிலுமிழூரை.
- ஏ. ஸருவாயகம் தீஸ் ஸருவு ஸமங்பிது
மிததங் தெலுத்துவாசாமத்தால் வேளிகியைது.
-
- ம். அரு மேலினிசைது கத்தவு ஸனைபொச்சனோ
ஸ.அதை! தவோனிதய! ஸதுமாயகமை சுதீ.
-
- ம். ராம! விகுமாங்வுய! ஶ்ரீமண்! லக்ஷ்மி! வீர!
ஸ்விமாத்திரா நின்றபொக்க கேஷம் ஹவித்திரை.
- தாமஸங் விளா ம் காநிதா ஸாயிக்கயால்
மாமகவுடி பாரமாமோதங் வழக்கன.
- ஏ. ஸரு வயாவுமிர ஸருபாலங்கிது,
மிதுமஸ்யா! ஹவுத்ததப்பொத்து காளையூரை
மிதுக்கலஸரோஜமிதுரா நின்றபொக்கினி
கத்தவுமாயது தொன் ஸதபநங் பாஷதிடா.
- உ. ஶ்ரீமாநாகம் விழேஷாமிபாநாஞ் யாநா.

കേമഹായിത്രകാലം സാമോദം നടത്തുന്ന
സോമച്ചൂഡാവൻ ചാപം ഭീമമാനണ്ഡവിട
ക്ഷേമദമ്മതും കാഞ്ചാൻ നാമങ്ങ് പോയിടേണം.

ശ. എന്നാലുമിഹ മോഡാൽ വന്നുചേരുന്നിരിക്കുന്ന
വന്നുരാം മുനിഷാക്രമാന്വിച്ചു മുന്ന ദിനം
നന്തിച്ചീവിട രാജനദനന്നാരെ! വാഴാം
ധന്യസഹവാസത്താൽ വന്നിട്ടും പരം തുണം.

ഭ്രാഹം സംവിനേത്രം സഹ സുരനിവശമൈ-

ശ്രൂപമണം പ്രാത്മിത്യസ്ഥൻ
സംഭ്രാന്തല്ലെങ്കിലും ദശമല്ലവതേക്കി
ചുത്രുടാവേന ഭ്രാഹം
ഒത്രുൻ ധതപരകരോദ്ധരിക്കാനികസുതമഹാ—
യാഗാരകഷാം സ രാജമാ
“വാഞ്ഛാസിഖിപ്രഭായി”കലിതയ്യതി കരോ—
തപരു വോ നിത്രജസ്സവ്യം.

ശ. 2

തുണം.

സീതാവിവാഹം

അത്തുക്കമെ.

വ ഓ ന അ ട്രോ ക ണ്ണ പാ .

ആരംഗം ചരാനനാ ശിവസുതം
 ശ്രീരാജരം ശകരിം
 ശ്രീവാൺി, വിധിവല്ലഭാം വിവിധസങ്ക-
 സാരം. സദാരാൻ ഗ്രാഹം
 ശ്രീബാല്ലികിമുഖാൻ മനീചപരവരാൻ
 വിപ്രാൻ സമസ്യാത്മഭാൻ
 ശ്രീകൃഷ്ണ പരഭവതാജൈ സതതം
 വഴം സുരേഃഗ്രാഡിതാം.

ചോഛ്യാള്ളം നന്നം കുടിശ്ശിപ്പുറു് മതാം
 ഘുഖ്യാനുമം വിട്ടുണ്ടു!

തുഞ്ചക്കണ്ണാള്ളമം ത്തിൽ വാണികളിട്ടും
 വന്തുന്ന യതിന്റേതമന്ന
 ഇ കാലത്താളിട്ടും സന്തതികളേ!
 ശക്കണ്ണി നിന്മിച്ചതാ-
 മിക്കണ്ണാം പരിശുഭരാക്ഷവിനലം
 സീതാവിവാഹം ഭിയം .

ര

പുസ്തകം

രാകുരാജാം—മെമ്പാട.

സപ്തബാളുവീഴ്ഞ്ഞ രണ്ണ രഘുദ്രഹ-
 ല്ലഭാളുമുഖ്യാൻ വിനിധത്ര രാക്ഷസാൻ
 സണ്ണാദരി കൊണിക്കാത്രുരാക്ഷണ,
 വിധായ സിഖാനുമാവസൽ സുവാ.

ര

ചരിത്രം.

- എ. നീരദിസ നിഭഗഃത്രൻ നീരജസുന്ദരത്രൻ
യിംൻ ഭരമെവുത്രൻ ശ്രീംാമൻ പവിത്രൻ.
- ഒ. റക്ഷാവരഹാദര എന്ന ലക്ഷ്മണ സംയുതൻ
തർക്കശാം കൗരാഖ്യാഗാക്ഷാംവാ എപ്പു.
- നൂ. തൃഷ്ണിക്ഷാം സുരച്ചുപ്പും ശ്രീഉടക്കനാര
ശ്രീമായ മലരുലാറി അംഗ്രീചും കഴിച്ചു.
- എ. വന്ദ്രരാം മാഞ്ചനിമാരാൽ നന്ദ്രാ പുജിതനായ
നദിച്ച മുന നാളവാരാനിച്ചതു വാൺ.

മുഖരി—ശടങ്ങ.

ധന്യാദയൻ രഘുവരൻ സഹജന സാകം
ഇന്നാളംപ്പും വമതു വസിച്ച ശേഷം
തന്നാട്ട പുകവതിനാശനയാടാനു ത്രിപ്പി—
ചെളാം മും ക്രികനാടനങ്ങന്നടിവണ്ണം.

എ

ചരിത്രം.

- എ. മാമിനേ! തവ പാദതാമരസയുഗ്രളം
അമയാപദാ ഭക്ത്രാ രാമൻ തോൻ വണ്ണേനേൻ.
- ഒ. മർപ്പിതാവിനേക്കണ്ണു തർപദം ത്രിപ്പിച്ചവാൻ
അപുമലീചര മോഹമുദ്ധുവിലുയകന.
- എ. അതു കയാൽ തൈമുക്കണ്ണു പോകവാനനവാദം
പ്രീകവാനിനിങ്ങളും ഏവക്കാലാ തപോനിയേ!

ലക്ഷ്മണൻ

ചൊണ്ടുരം മനിമട്ടിക്കുള്ളു! തൊന്ത്രു ക്ഷിപ്പേരി
ചെല്ലുംതതിട്ടമമാഞ്ചലുലാന്നമകന.

സൗരാഞ്ജി—മുറിചടങ്ങ.

ചരിത്രം.

- എ. കല്പരിച! രാമവരു! കല്പാണാലയ! ലക്ഷ്മണ! ക്രൂ
അല്ലൽ വേണ്ട നിന്മഭിശ്ചതും കല്പംനാം യുവങ്ങാര

2. ചന്ദ്രചൂഡാപാ കണ്ണമീൻ യന്മനാക്കം ജനകരൻറെ മന്ത്രിശ്രീ പൊക്കണ്ണമന്നു മുന്നാൽ തോൻ പരഞ്ഞല്ലോ.
3. വേഗമോടു ചെന്ന ഉധായാഗാത്രം കണ്ണടക്കാണ്ടു സാങ്കതവുരിക്കു പിന്നെ പോകാമല്ലോ എവകീടാ
4. ഭ്രവതിക്കമാരുമാരു! താപക്കമത്രാ വേണ്ട, വേഗ, എതാർത്ഥം! ഏ! ചൂഡിപ്പുട്ടീടാ കൂടി താപസരമുണ്ടാക്കുന്നു.

കല്ലുണ്ണി—മഹാദ.

ഈക്കു, നിശ്ചയു കണികാത്മജഭാരതീ! താം രാജമാമ സോദരജുങ്കോ ഇവിഡിയു തേനെ ഗാന്ധത്രകമാത്രമപദം പാമി വീക്കു രഹ്യം

പദ്മശ്ലോ താം മുനിവരം മുളിതാന്തരാത്മാ. ③ പബ്ലീ വി.

കൈണികമാരുന്നു! തവ കാലിണ്ണ തൊഴുന്നന്. അനപല്ലുവി.

ആരുയും തെളിവന്തെന്നവാചക്കാലരേണ്ണ കേൾക്കാ.

ചരനാ ഔർ.

5. ചാരവേ മുന്നിൽക്കണണബീ ചാകവാമാത്രമപദം അതുകൂടുതന്നവിജ്വാനാറുഹം മെ പാരം—കൈണി ലക്ഷ്മണൻ
6. ചക്രവിലുംഗാളിവിവിനം വുക്കുലതാചുപ്പുപ്പുണ്ണം അക്കിരന്നുമിപ്രക്കാരമാനന്ദപദമരം—കൈണിക നിലാബവി—മറിയടന്ന.

ചരനാ ഔർ.

7. ചൊല്ലുംചും വീര! രാമ! ചൊല്ലും തോൻ ചുരംവുത്തം കല്ലുണ്ണാലുയ! കേട്ടാലും, കൈണതുക്കേതാടു കാല്ലുണ്ണാ—വയ!
8. താപസൻ ശ്രീംഗാത്മൻ താപാമനിഃയ മുന്നം ശ്രീപതിത്തേനേഃ സുവിച്ചു, വാണികന്നതു ശ്രീപതിക്ക
9. ലോകശനമഹായാം ലോ സുന്ദരിത്തേനേ എന്ന— ഏകിനാന ചന്നന്നാക്കാ! ഏതു ശും മോംങ്കിനാ—

- ഒ. മേരുള്ളണൻ മനി പാദമുള്ളും സാലിയാൽ
മോഡിച്ച ബദ്ധാടകാനാിച്ചു, വാണിതക്കാലം മോഡിച്ച—
ഓ. അണ്ടർക്കാൻ തോഷമവർക്കണക്കാക്കിയെന്നറിഞ്ഞു
ശ്രീ ഘൃണപ്പെ താപസൻ, ശാപവുമേക്കി ശ്രീ ഘൃണ-
ന്ന. ചൊല്ലാളം മുന്നാശാട വല്ലാശര ശാഹാൽ കരി-
ക്കല്ലാളിരവിന്ന് സുന്ദരി, ഒരതു മേരുന്ന കല്ലായി—
ഒ. “എ എല്ല, റാമചന്ദ്രൻ തുക്കാൽ എങ്ങ്ങനു നിന്മത്ത്
അശാലു, ശാപക്കഥാക്കാവും, വന്നുചെങ്കം തേ” അക്കാ
പ്പ. എന്നമകളി മുനി എന്നതുരുളം ഭോൻ ശ്രം—
തന്ത്രം കിഴിപ്പോളേക്കാക്ക, ശാപമോക്കുന്നതു തന്ത്രം—
മോമനം—മറിയടക്ക.

ഇത്യു ശത്രാ രജുനാമപാണിക്കമലം
മദ്ദൈന യുത്രാ മുനി—
പ്ല്ലായം ഏരാത്രമവല്ലാം വിധിസുതാം
സന്ദർശാമാസ താം
രാമേണാമ നിജാംമുഖിപ്പക്കാജമാധാ!
സ്രൂപാ റിലായാം തദാ
മിക്കാ സാ മുനിരാവത്തി ചാദനതാ
പ്ലാശ്ചാ ച തുപ്പാവ തം.
പ്ലാവി.

ഓ

വജറയും രാഖലവ! തപരംപാദപക്കാജം
വാരിജചാങ്കനേത്രു!
അനപ്പും.

ഇന്ന നിന്നപാദാരവിന്നസംസ്കർണ്ണാൽ
യന്നരായ്തിനേന്നന്നാം ഇഗ്രനായക!—വന്നേവിം
ചഹണ്ണായി.

- ഹ. ധാത്രിതന്ത്രം. രാത്ര രീത്ത് ഭോക്കത്രയം
കാര്യാടകാൻ കാരണംബും! ഭോൻ
ശാത്രാത്രല മത്ത്രുരുത്തിയായും തീരുന്നാക
രാത്രുാരിദേവൻ താരനന്നിനേതരൻ എന്ന്-വ

൨. ശാപദമാക്കാ ഭവാൻ താപഹീനാ മമ
 ശ്രീചടരാ! തന്ന ചല്ലു, ഇനി
 താപസാംഗ്രസരനാക്കാ പതിതനോ
 ആവിപ്പാഖാജന്താവിച്ചണയച്ചുടക്ക—വണ്ണമരം
 ഇന്ത്യം.

അജ്ഞു! താപസംഭാമിനീജനമട്ടി—
 കാല്ലുമധ്യലേറു! നിന്—
 കബില്ലുതും ദ്രോഡതു ഭോഷമിനി മേൽ
 ഭത്താരമാത്താദരം
 കിംഗ്ലുതും കലരാത കണ്ണനയനേ!
 ആവിച്ച താപം വിനാ
 കലേറു! വാഴക നിന്നെ തൊനുംയുനാ
 സ്ത്രീമന്ത്രിപ്പാദരം.
 മല്ലുമാവയിട്ടും ചന്ദ.

ഇത്യു തബസ്യ സാദരാ ശാപദമാക്കിം
 ദത്പാ നത്പാ റാഡിക്വ സോദകരണ
 വിത്പാമിത്രൗണാപി ഗാഗാം ഗഃതന്നീൻ
 നത്പാ ഹാദേ റാവികസ്യം വൈഭാദശ.

പ്ര

ം. സ്ത്രീ.

അത്രുതവിക്രൂം! രാഘവ! തപത്രവദാംഭോജം
 അപ്രന്തം തൊനിതാ തൊഴുന്നേൻ.

ഓന്നപല്ലവി.

കൈക്ലും ഭവച്ചുരിതും സപ്ലുമല്ല മഹാചവിതും
 തപത്രപ്രസാദാർ മമ നേതും ഇപ്പോഴേ സാമ്പല്ലപാ
 [ത്രം—അത്രുത ചാണ്ണം]

൩. ധീംനാ, നിന്നുകംൽപ്പാടിയിനാ, പറവിയാൽക്കല്ലും
 നാരിയാങ്ങ്ലുംമനും കേരിക്കണാ

ഭാഷ്യം നാല്പുത്ര കള്ളം കാരകിൽ ഭേദമന്ത്ര തുടി?
ചാരപാദപാംസു റിണ്ടം ചേരകിൽത്തോണിയും

നാവണ്ണം—അംഗ്രേഷ

- ര. ഇതരണി പോയാൽ കഷ്ടമേ! ഇന്നാവികന്ന
നിത്രപുത്രിയത്രും മട്ടം ആ
സത്യമായിട്ടിനാലേ സത്യത്തിൽ തുല്യം ജലേ
അതു കഴകിച്ചിക്കാലേ, വൃത്തിഖാശംമഹം ചാലേ-അ
ഇട്ടോകും.

എന്നിവള്ളുത്തരച്ച നാവികന്നൻ
ആരാമപാദാബ്ദം
നന്നാശ്താൻ കഴകിച്ചു തീർത്ഥ സവിലം
മുഖ്യം വിലേററാദരാൽ
നന്ത്രാ താപസസംയുതം രഘുകമാ-
രഹാരഹയാ വഞ്ചിയിൽ
പിങ്ഗാരിസ്സുംഗംഗതന്നമരകര-
ജ്ഞാനിച്ചു മുഖത്തംചു താൻ.

വഞ്ചിപ്പുംട്.

- എ. ഭദ്രയാഗ്രിശതിമാന്ത്രാ ഭദ്രമായ ഭാരം റിപ്പും
ഭദ്രലേ ജനിച്ചു ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.
ര. സോദരാരാത്രിച്ചു സാദരമയോദ്ധുതനിൽ
മോദരന വള്ളൻ ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.
സ. സത്യരക്ഷിപ്പുംഹാ! വിഞ്ചപാമിത്രാനാത്രു പുറപ്പെട്ടി
മിത്രവാശോത്തഭവൻ ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.
ഈ. ഒക്കകന വില്ലുമായി കാടകം പുക്കടൻ തത്തു
താടകയേ കൊന്ന ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.
ഈ. ലക്ഷ്മണാവാടാത്തണകരക്ഷാവധ്യം തെള്ളു യാഗം
രിക്ഷയാ രക്ഷിച്ചു ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.
ഈ. ക്ലീംഡയംരഹല്ലപ്പണ്ണലി പല്ലവത്താൽ ശാപമേക്കം
മെല്ലേവ കൊടുത്തു ഭേദൻ ജയിച്ചീടൊട്ട്.

১. හුගුපාද්‍රතී බණිතනින් කෙසුවාඩදු ගැඹු ගා
ඉදුවාක්‍රී රාජධානී සෑම ප්‍රිතිඵල.
- ු. රාමචුලුන් ඇග ගාමන් මොම්බිංඩා ගෙව
සාම්මාදං තාමැඹෙලා සඳහා පෙනුයු. [නේ
ඉංදෝකං.]

තීත්තාම මොම්බිංඩා ගාමන් තාම
සාම්බ්‍රා තිබායා පො.4 කා නිකාතමඡා ගලුවි
තුෂ්‍යා විශ්වාසිලයෙ තුළු තුම්බිංඩා
මොස්‍යා සම්මු කමරාස්‍යා ඇගාම රාමයි. [මං

වාඩි_චෙහෙයා.

කාංචුගින් කානුගැනුගින් කුඩා මෙලතරේ
ඩුසු ගාසුරලුවු තුළු
ලොඡු මාලෝයාතපු ප්‍රාථමිකා
වු කුහුගොය තියුණුවි
ගාලුවරකාරදු තුළු ප්‍රාථමිකා
ඩීතියෝ යාතුයාගො
ඩ්‍රිලාලො ලාගාතරාතා රහස්‍යා තිෂ්වයු.

ප්‍රාථ තාම ලොහිතාක්ෂි,

චරණයෙහා.

මං

- ු. කානුගැනී_චරුලාචිග! කානෙත්! මොමාගැනී!
ඩුංගැන්වාගි! මුණා බාජා ගානෙත්! ගැජයාගැනී!
- ි. ගිනුවපං කණ්ඩ බණ්ඩකම් අඛංකුජාමගො_තුතු
වැඩුව බාගාගා කංකු කැඳු! කංගාක.
- ී. කුලු_ගාංගි! තබ ගොගුතුලුත පලිපු_න්
ඩුස්ථාජාං ඇලෙ තපං කලුව්! ගෙයුළි_ඩා.
- ශ. ස්ථානු_මංගාත කෙකිකම් ගින්තු_ගැලි_තිගාජන
කානි කණ්ඩ ගුලි මොහආගි_යොකාං_තා.

എറി കീഴ്—ചെന്നട.

പല്ല ബി.

കല്പാണംഗംമനിര! കേൾക്ക മെ വാദം
കല്പമാനസ! സുന്ദര!

അന്തഃപ്ലവി.

നല്ല കാനനമിങ്കില്ല സാനയ, തത്സ്തം
വല്ലിക്കളിട്ടു തന്ത്രപ്ലജഗന്മപി
വല്ലരിക്കാണിധ പല്ലവഭരിതം—കല്പാണ

ചരനം.

കേളികളാടാന ചീതം, കാനനമിദം
കേളിധ മമ അചീതം
നാളികരിപ്പ കരപാളിയാൽ കമുടിനീം
വെളികഴിച്ചുമാളത്തോലിത്ര—
നാളിധ കലയതി ലാളനമധികം—കല്പാണ

നാരംഗം—മുറിയടക്ക.

ഈ തദ്ദേശ കാനാം രഹസ്യി രമയത്രാസ്ഥിതേ ലോഹിതാക്ഷ
രാജേസാദ്ധ്യം ഗ്രൂപ്പരാഖലിമ്മംഡില്ലുമുകേതുള്ളി
ജനാതപാ വൃത്തം റഘുകലവഴത്തുംകാലും മാത്രത്ര—
ന്നർപ്പാഗത്ര തപരിതമമ തം ജ്ഞേഷ്യമാചാഞ്ച വാദം. മറ
പല്ലവി.

യാത്രയാനരിവാചനേ! ശ്രൂണ മെ ഭാഷിതം യുദ്ധ—
കേതു നിന്നപറപ്പക്കജം കലഞ്ഞ.

ചരനാന്തം.

എ.

അതുരതപമിയന രാക്ഷസ—
ജാതിജയവാമാട്ടഞ്ഞേവ വയ—
മേതുള്ള നിന്നാരത വാഴ്തു
നീരിങ്ങേ? നിതപിക്ക വുംജ!—യാത്രയാന

- ഒ. യാമിനീച്ചരവംശമതിംഗാങ
യുംകേരു കണ്ണംക്കിഹാ! ഭി.വി
രാമഗന്ധാര മത്രുൾക്കു വിഗ-
താമയം വിലസുന സഹ്യാ— യാത്രയാന
- ഒ. അടലവറാവനായു ചെയ്തി
താടകാവധമതു ഷ്ടീഡ
ക്ഷേടകന സുഖാദ്ദുപ്പുനാ-
ശാടജപ്പുലഴര ഹനിച്ചിതു—യാത്രയാന
- ഔ. ഉണ്ടവന്നാൽ സോദരൻ റിതി-
കണ്ണംനന്നനസനിഞ്ഞു വല്ല
രണ്ടുപെരിയമതു വന്നുവി
കണ്ട തൊന്ത്രു നാനവ പുർജ്ജ!—യാത്രയാന
- അ. ദിന്ന് ഇന്നുളിവന്നുമനവധി
വന്ന ചെയ്യാൽ ബാലക്കിരണ്ണത!
കൊന്നിടാതെ വിചുന്നതനചിത-
ചെന്നതിംഗാങ വാദമില്ലീച്ച—യാത്രയാന
ചന്തവശകി—ചെന്നട.
പല്ലുവി.
- അത്ര തതരമിഡിക്കു സദ്ധാദര!
ജപ്പിതമോക്കിലപേഡാ!
ഈവപ്പുവി.
- കൈല്ലിയലും വയമിഞ്ഞു വന്നിംഗം
പല്ലിരാരോ ബുരാ! ഭി.വി മനജമാർ— അത്ര
ചാണ്ടപം.
- രാമഗന്ധം ഘുഡി തണ്ണോദരനാം
അതു മനജയേമനേരുമിഡാനീം
താമസമില്ല ഹനിക്കുവനയുറേ
നീമു കാണിച്ചേക്കു സുമത്രേ!— അത്ര
ചാണ്ടപം.

- a. കേസരിവരണേബ്രീകത ത്രിചം
കേടക്കുകളെന്നക്കണ്ണങ്ങൾ
തു സാതനാധി വിരുദ്ധ മത്ത്-
ക്കുട്ടികളു വയിച്ചുതു ചിത്രം! — അത്രുത
ന. എഴിലുമൽക്കടലജബലനാം മേ
ഡക്കയാർപ്പിച്ചു മനസ്സിൽ
എൻകരവുലാധനകളവേം! നന-
സംഘമദിശം റല്ലഭത തേട്ടം! — അത്രുതതര
കേരാരശാഡാ—ചവാട.

ഇതു നിന്ത്രു സഹിതപ്പുമജേന തുള്ളും
ശതപം വാസവധിരിക്കുതസ്വല്ലോക്കി
അലുത്തമ്മഖതമതിപ്പു തു ലോഹിതാക്കണം
മദ്ദുപമം മനകലോപപരമാജ്ഞാവ. ഫന്ന
പ്ലാബി.

മുഖ! പോരിന നരകിട! വന്നിട്ടോ!
മരണാനാം.

- എ. താടകയാഗിച്ചം നിശാടനാറിഡയെക്കാന
പാടവം കിമപി ത്രിക്കില്ല രണ-
നാടകത്തിലിവിടേ, വരിക നികടേ,
വിരവിനോടേ, പോവാതവിടേ? — മുഖ!
ഒ. തനുവാദ നിന്നോട ഭേദമാണ വിഹലമിഹ
ലോഹിതാക്കനിതേവഹി ചേതസി സു-
ഖാഹ്വല്ല സമശേ, സാപദി നേരേ,
വരിക ചൗദര, വിഹത! രേ! രേ! — മുഖ!
യുത്രുക്കരു.

യാത്രയാന്ത താൻ യുത്രുക്കരു ധരിച്ചുകൊംഡക
എത്തമില്ല മമ ഭേദി നിന്നും തല
കൊഞ്ചു ഏകദിവന സിനാ, നിയതമയനാ,
രഹിതനസ്നനാ, തപമസി വിഡിനാ — മുഖ!

കേരളശാഖം—വൈഭവം.

ഇത്തു, ക്ഷപാടവരങ്ങലുരുത്തോന്പദ്ധ്രി ടിം
ആ തപാമ ലക്ഷ്മണാജ്ഞതം മുനിവർഗ്ഗമാരാൽ
സംസ്ഥാപ്ര വിദ്രുതമുഖപത്ര രജുപ്രദേശാ എസ്
മെല്ലപ്രഭാഷപജചിം ഗീരമാവെഡാഡി. മജ്
പജ്യവി.

ആരിഹ നാശാട പോരിന വിരവിനനാ-
ടാരാൽ വന്നെതടടി?

ഈപജ്യവി.

ബോരവമഹ്യു കളേബിയ നിങ്ങാട
പൊരുഷമിപ്പോളുട്ടും. നിയതം—ആരിഹ
ചംബാദം.

- എ. വരികളിൽ മുൻപനാകും കണികവുത്തുന്ന യാഗം
നാശിപ്പിക്കാൻ വന്നോാരല്ലോ നാശിച്ചുവണ്ണോ
പിരികാരരാം നിങ്ങളുമനുഭാവോന്താക്കാക്കം മമ
നിശിത്വാണത്തിനിപ്പോളുട്ടുംമാകും—ആരിഹ
- ര. റിക്കമേരടിയ മാർഗ്ഗം ഒടക്കി മാം ഭ്രാമന്നേ
പട്ടാ വിളിച്ച നിങ്ങൾ കുട്ടക്കിലായി
മിച്ചക്കാണാകിലിപ്പോൾ തച്ചക്കവറിൻ മമ വാണം
അടക്കമരാ നിങ്ങളേ ഒട്ടക്കവറിൻ തൊൻ—ആരിഹ
- എ. തുരത്തുപ്പുലവട്ടം പെരുതേവും പാത്തൊല്ലും
മെരത്തുമിശ്ശാൽ ഫലം കണ്ണു കുന്നി
തെക്കാതരല്ലുപ്പുലവുംവാനാക്കതാതിനില്ലാതുവക്കം,
വിത്തുനാണനാകിൽ വന്ന ദവാക്കതുനാകാറിക.
രൂശാ! നാശാട പോരിന മാനാഷ-
കീടാ! വന്നിടടാ!

മലഹാം—ഉടന്നെ.

യുഖലു തന്ത്ര പരാജിത നിശിച്ചു
അന്താ സമം വിദ്രുത

രാഖണാമ സൈസാലറേൻ മുനിലി-
 സ്റ്റൂഡിംഗ് മുടാ കെട്ടാൻികേ
 സഅ്രാഫ്റ്റ് മുനിഷാടമാത്ര മിമിലാ-
 ഭിക്വു ചുദര സാദരം
 തന്റെപാം ജനകസ്റ്റുംതു വിധിവൽ
 അ സന്ദൃശ്യന്തപാവദൽ.

എ

മരണാന്തരം.

- എ. മുനിക്കലതിലകമേ! അന്നാലും താവകപാട—
 കനകസാറ്റസൗമ്യ, ജനകൻ ഞാൻ വണ്ണാന്തരംനാൽ.
- ര. വന്നനീഡാം തവ സനദ്ദനാതാലിപ്പോൾ
 മനിംമിതിചേരാറം ധന്തുനായീരീഡന്നമഹം.
- ന. തപൽപാദാംബുജപാംസു നിംഭരം പതിക്കയാൽ
 മർപ്പരമിത്രം പാരമിപ്പോൾ ചൂതമായപ്പോ.
- സ. മാരംസദ്വാകപരമാരാം ക്രമാരവിവർ
 അതാരന്നവിവാദാളിൽ പാരമുണ്ടാറുമ്യം മേ.

കാഫോഡശി—മുനിയടക്ക.

പാല്ലവി.

അന്തു തു തു തു ചതേ! നിരന്തരം
 നിന്തു ചാശ്രാണിയേ!

ശനപല്ലവി.

വന്നുത ചൊല്ലാം ഞാൻ കേട്ടാലും സാദരം
 വിസ്തച്ചാരംബുജിലും! മണാംബുജേ!— അന്തു
 മരണാന്തരം.

- എ. ധന്തു ദശരമമനവൻ ഭാഗ്രവാൻ
 ഉന്നതകിത്തിനിധി, അവൻ—
 തന്നെട പുത്രരാക്കനിതീശ്വരാലമാ—
 രേന ധരിച്ചീടക,
 ചന്തചുഡചാപം നന്ത്രാ നിരിക്കിപ്പാൻ
 വന്നതിവിാടയിപ്പോൾ, മണാംബുജേ!— അന്തു

ര. നാമിനിവങ്ങട നാമവും ചൊല്ലിടാം
ഭൂമി! ഒഴുപ്പുനിവൻ, രാമ—
നാമ.വാൻ, ലക്ഷ്മണനാമാവിവൻ പാരാ
ക്കോമള്ളൻ താരസചജൻ,
ഭീമപരാക്രമരാമിവരഗരാവും
കേരമാരതനാറിക, മുണ്ടാവുഡേയ!— അഞ്ച്
സാരംഗാ—ച.വ.

ആ തപാ ചാചം കൈശിസ്യാസ്യ ചിത്തേ
സൃഷ്ടപാ വുച്ചു, നാരദങ്ങനാദിത്തേ
ബുദ്ധാമോദം എന്ന ച സവുജ്ജ വാല്പര—
വലിംമാത്രം പാത്രിവേണ്യം ദബഡാകിഷ്ഠ.

ച.വ

ചർനാഞ്ചൽ.

മ. മന്ത്രിവര! കേൾക്ക സുമത്തേ! കമ വചനം
വണ്ണി ഉള്ള നണ്ണാവജലദേ!

ചന്തമിയലുന റിവചാപമത്ര സതപരം
ഹണ്ട! സഭതനിൽ നി ആനയിപ്പിക്കുക.

ര. ഭാഗരമി രാമനയുനാ, ചാപമത്ര
ദംഖിച്ചിടണമതിനായ്
ആരിച്ച മോദേമംട്ടമാഗമിച്ചാദരാൽ
കൈശികസദമതമിച്ച കാത്തിരിക്കേന്ന കേൾ.
കേഡാറഗൗഡാ—ചെവവുട.

ചർനാഞ്ചൽ.

മ. മേദി ഉള്ള നാവസ്തര! മേഡിനിന്നിന്നുമുലേ!
ആദേഹണ ഭവൽപാദമാത്ര തൊൻ തൊഴുങ്ങേൻ.

ര. കൈപ്പേരിട്ടു ഭവാനനാന കപ്പിച്ചാലുക്കാണ്ട്
അംപ്പാഴേ നടയ്ക്കിട്ട ചാന്ദ്രപ്പു, തെന്തേരപ്പും.

ന. ശകരാരാസനം തൊൻ കീക്കരരേക്കാണട്
ശകയില്ലിപ്പാഴേ സഭകിക്കൽ വക്കത്തിടാം.

ഇടഴ്ചക.

കുറാറന്നാരാസ്യ പിവനേകിയ രാസന താംകു
സ്രാവിരം കുടാനു കിക്കരാഡാളുത്തടി

മാരാരിച്ചാവാതിപ്പലുരമേധാ! സദാനിരാ-
മാരാനായിച്ചുമ നമിച്ച ഗമിച്ച മോണ്ട്.
യാളുംകാണുവാനാ പാട്.

എ

(“ആരീപത്രനാഡു! മുക്കും! മുരാനൈകു!” എന്ന ദട്ട്)

- എ. ആരീരകരു! ജയ റോഡു! ജയ ജയ
ആരീചന്ത്രംഡുവു! നിത്യം നമോസ്യ തേ
 - ഒ. കംലകാലപ്പഡു! കാഴ്സ്റ്റുവാരിയു!
നീലക്ലൂ! വിഡു! നിത്യം നമോസ്യ തേ.
 - നൂ. ത്രാഗമാകം ജടക്കാട്ടു ശരാകനം
ശംഗാഞ്ചു നൂസ്യ ത്രാഗജാലപ്പഡ്ഡും,
 - ഓ. ഏറ്റവികിംഗ്സ്തതീക്കന്ത്രക്കണ്ണും സീപാരുതം
ഇററിരു വിഴുന്ന മറു നേരുപ്പഡ്ഡും,
 - ഒ. കണ്ണാലീനായകക്കണ്ണാലപ്പേന്നപ്പവും
ശണ്ണാപ്പഡ്ഡും തിരുനാസികാഡംഗിഞ്ചും,
 - നൂ. ക്രൂപം കപാലപ്പവും മാനം കുറാരപ്പവും
ചേരലുട് ചേരന്നും നാലു ത്രാസൈക്കഡ്ഡും,
 - ഒ. ആരീപാർത്തിക്ക പക്കത്തുകാട്ടക്കയോൽ
നേർപ്പാതി പെണ്ണൂയ മെഞ്ചും മനോഹരം,
 - ഔ. ആരീപാപത്രമും കാണാക്കണം മര
ആരീപരമേശപ്പരു! നിത്യം നമോസ്യ തേ.
- കല്യാണി—വെച്ചട.

ആനീതമേവം ഭത്താക്കരിഡാകക—

ആനീലക്ലൂസ്യ മഹാരാജാസം

മനേതരം രാമാഡ്മാ മുനീസ്രൂം

സന്ദർശന പ്രാഹ മഹാൻ മഹീരുഃ.

മല്ല

പാളവി.

കണ്ണാലുമിതാ നീലക്ലൂക്കംഞ്ചു കുവരം
ക്ലോരോസ്റ്റുസമവിക്രമി! രാമ!

ഈപ്പുവി.

എന്തോടിക്കളേ കണംട്ട് ഭയിതമിൽ
പാടി മന്ത്രാസ്ത്രം ദിക്കല്ലും ഘരാറിയാൽ — കണ്ണാ
മരണം.

- എ. ഒ കല്ലും ചാപമിൽ മന്ത്രപിതാമഹൻ മോദാൽ
തങ്കപതനം വരിൽ വെച്ചു ചുജിച്ചവാൻ
ഇപ്പോൾിൽ കുലജ്ഞിമന്ത്രപണം സീതയാം
മന്ത്രഗ്രതിയെ നർക്കവാൻ കല്പിച്ചാണേന്നും — കണ്ണാ
ര. മാറ്റനികലവരി കാമാരിച്ചാപമിൽ
രാമൻ കുലച്ചു ഗ്രാഡമരാമന്നാൽ,
മാമകച്ചുത്രിയെ തോൻ സാദ്ധാരണ നർക്കീടുവരൻ
കാമിതം മര സിഖമാംമന്നാപിതുകാലം — കണ്ണാലും
വേക്കട മരിയടന്ന.

പബ്ലിക്.

കൊണ്ടിരു! ഗ്രാഡവസ്തേ! ശ്രൂണ മര
വാണികളിധ സുമതേ!

ഈപ്പുവി.

എന്നാക്കച്ചുഡാൻറു ചേണാൻ വില്പിതു
ക്കും നാമനിയേ രാമൻ തോണോറാനിക്കലച്ചുട്ടീടും — കൊണ്ടി
മരണം.

താമസം വേണ്ട മഹരാമചന്റു! ഭവാൻ
കാമാരിദേവരൻറു ലീംമാം കാമ്മുകം
അത്യന്തരാമന്നിയേ ശ്രീമൻ! കുലച്ചിഹ
ഭച്ചിപസുതതശന സാദ്ധാരണ, വേട്ടകാരിക്ക-
എന്നാക്കസമവദനു! ശ്രൂണ മര
വാണികൾ ഗ്രാഡവസ്തേ!

രേഖാഭരണം വെച്ചുട.

മര നാന്നം.

- എ. മാറ്റിനാ! താ പാദങ്കാമസ്ത്രം സദാജീവം,

- കേൾമാരതിന്തും രാമൻ ഞാനിതാ വദേ.
- ര. കാലംറിച്ചാപമിത്ര ചെലോട്ട കുലജ്ഞിയാൻ
ബാലൻ ഞാനേരുത്താലിത്രകാഡം ശൈതനാക്രമേ?
- രീ. ഏ നാലും തവക്കിപ ഏനിലുണ്ടാക്രൂലും
ഇന്നിതും സു കരമായേ വന്നിട്ടൊക്കുന്ന ഒരു.
- വ്യാഖ്യാ.

ഇതുംമാതി ഇച്ചവുത്രുന്നാസ്മായാട്ട

മിച്ചുഡാസനശരാസനം
ചിത്തമോദമാടിടത്തുകയ്ക്കില-
ചത്തു ലീലവയാട്ട തോലയൻ
സതപരം ഗ്രണവുമേറിയാനാ ചെര-
തായ്യലിന്തുരു ദിംബനംരേ
തപീയാ ഭി ഭിന്നതുവീണാ കുട-
താം രവാനകാടതിവിസ്ത്രയാ!

മൻ

ഒംക്രാന്തകാടിയ വിശ്വാടിഞ്ഞ നിന-
ം പരന്ന ഭ്രമനത്രയേ
സംഗ്രഹത്താട്ട നിലിവാരഗ്രൂ കമ-
യെന്ന നോക്കി ദിവി വിസ്ത്രാൽ
ഇവിംമാട്ട സുമസണ്ണയാ വെത! ചൊ-
രിഞ്ഞു വാഴ്ത്തിയവരാസമയാ
കവുമരദ നടനം തുടങ്ങിയുട-
നപ്പുരസ്സ കളിശ്ശേഷ്യതം.

രൂപ

ഉംക്രാന്ത സുരഥുഡിപനിജ-
മത്ര തിന്തി ഗഗനസമലേ
നോക്കിനിനാ ജനകക്കി തീന്തുണി
മുട്ടി മോദൈയവാരിഡയാ
ഓംലുനായ റഘു ചീരണത്രിശമ-
നാച്ചു ചുൽക്കിയഴകോട്ട, തന-

ഭാഗ്യമാത്രം പരിതോഷമോസ്തുചി—

വരക തുകിയ ചന്ദ്രജസ്വാ.

രഹ

ഖോഷമാരിൽ മനിയായ സീത പരി—

ഒതാഷമാൻ പരിഃചാടകംഹാ!

ദ്രോഷണാഡികളുംശേഷമാപ്പാഴത—

സ്നിത്തു മോട്ടിരയാട ത്രിടവേ

ദോഷമററായ സുവർണ്ണമാലപ്പുരമ—

ടുത്രു കേൾണകരാഞ്ഞേല

ദോഷഃമാട സം വുക്ക നിന്ന സുവ—

മീഷദാനതമുവാംബുജാ.

രഹ

സാരി.

എ. തിങ്കിന അച്ചിരയാട മംഗലഭ്രഷ്ടകൾ
ഭാഗ്യം ചാത്തി, വാസ്തവാ, റംഗനമാനമാനി
മംഗലഗാത്രി വിള്ളണി ധാരം.

ഒ. ഖോഷാമനിജാട ദ്രോഷാമനാികൾ വി—
ശേഷാ ചൊൽവാ, ക്ലാത്താൽ, ശേഷനമിക നഹി
ശേഷാ ദുശാ ചെരഹീഷപില്ല.

ഒ. ഇന്തിരതാനാട സന്നിഭിഷായായ
സുന്ദരാംഗി, യവർഡി, മരം ദിരുട്ടം—
നന്ദനസനിധിതനിശ്ചലത്തി.

ഈ. നീലാംബുദ്ധം ചിഞ്ഞല്ലും രഘുവര—
ബാലകാന്താ, ശത്രു, നാളുമതിൽബുദ്ധത!
മാലയുചിട്ടിതു ലോലാപാംഗി.

സുജക്കി—ചെമ്പുട.

സദാംബവരേ കാഞ്ചനമാലികാതടിൽ—
പ്രഭാഞ്ചിത രാമഘാടന ലസത്രുഃദാ!
ശ്രൂദാശയാ എമ്പിലചാതകോ ദിഃദ—
ത്രജിഷ്ഠ നാനു ശുത്രസ്ത ഏകാശികം.

രഹ

പ്ലേവി.

താപസവര! വകുപ്പും, താവകപാദം
താപസവര! വന്നുപാദം.

അൻചാലുവി.

താപം മേ തിന്നിതിന്നർത്ഥതാരിൽ തപത്തുപഴുലം—താപ
മരണങ്ങൾ.

- എ. കേളിക്ക ചേരും വിധം നാളീകാക്ഷിസിത്തൻ—
ബേളിജും നമകിത്രനാളിൽ നടഞ്ഞിടേണും—താപസ
- ഒ. ആതമോദം സാങ്കത്രേതലേഗ്രേയിൽ
സാദരംവരുത്തുവാൻ ദ്രുതനേയയച്ചാലും—താപസവ
- ഓ. സൃഷ്ടാന്പചായമണി വിഞ്ഞുവാൻ ദശരമൻ
ഭാഞ്ജാവുതാഭിയോടു പാരാതെ വന്നിഃംബം—താപ
- എ. വിതരങ്ങം താൻ ദ്രുതം ദ്രുതനേയയച്ചിടം
സാദരം വരുമിക്കപ്പും സാങ്കതേരപരൻ എന്ന—
മേഖിനിപ്പുര! കേട്ടാലും, മാമകവാഹം
മേഖിനിപ്പുര! കേട്ടാലും.

രക്കാഡേണും—ചെന്നട.

സപദംരജുക്കതല്ലുവബാസമിച്ചുന്
മുദ്രാന്തിതോ മാനവവംശാദിപഃ
കംാഫിഡേത്രാവവനാ പ്രിയാന്താ—
മുദാരധിക പഴ്ചിരുമോ പ്രഭാദേഹം.

രഖ

പ്ലേവി.

കഞ്ജ സന്നിഡനയുണ്ടാൻ! കാഞ്ഞെ! കൊണ്ടുണ്ടാൻ!

കഞ്ജരവരഗമനേ!

അൻപ്ലേവി.

സഞ്ജാതമോദം വ, സന്തകാലമിഹ
മഞ്ചുളിപികകുലമുട്ടരവമധിതം—കഞ്ജസന്നിഡ
മരണം.

മിസ്റ്റുക്കൈല്ലാ പടന്നം, പാരം
മികളുനികരം വിടന്നം

മെല്ലേവേ വനിക്കിയനു, മധു
മധുപദ്മരി നക്കനു
എല്ലസുമാഖിതത്തനികരം
പുതുച്ചി വിലസതി വൈള്ളപതരം
പല്ലുവത്തി പികനിര തച്ചിരം
പരിചൊട്ട വിഭേദി മന! പരം
നാല്പൂരു സമഞ്ജമിത്തല്ല വെടിഞ്ഞിമ
കലേ! മതവുകയ്യേ സുചീരം? — കഞ്ഞസന്നിഡ
പൂർണ്ണികല്ലുണി — ചെയ്യ.

പല്ലുവി.

ഇന്തിരു ജീവനായക! കേട്ടാലും തന-
നിന്തിതസ്യമസംയക!

അന്നപല്ലുവി.

നന്നിരു കാലങ്ങേരാം നദിച്ച വാഴാമിഹ
സന്ദേഹമില്ല തെല്ലു മെന്നാലു നമാനു ചോല്ലാം — ഈ
ഹരണാഞ്ഞാ.

- എ. പുതുനാർ മമ രാമനം, ലക്ഷ്മണൻതാനം
എത്രയും കോമളാംഗനാർ
സത്രക്ഷാത്മാ വിശ്വാമിത്രമിത്ര
തത്ര ചോദിത്തുന്തിനമത്ര വരായ്യാൻ വെന്നും? — ഈ ന്നി
- ഒ. സുന്ദരാഗ്രഹാരാകം, നന്ദനരിയ
വന്നുചരായ്യു കാണേണിഹാ!
മനവ! മനതാരിൽ വിന്നുത പെരുക്കനു
കന്നിനുമൊക്കെത്താരം തോന്നനുമില്ല തെല്ലും — ഈ ന്നി
ഒണ്ണവി — ചെയ്യ.

പല്ലുവി.

ഉതമാംഗി! നിന്നേതെറുമുഖിത്താപം വേണ്ടിതുമുലം
മതവാരങ്ങാനുഗ്രഹാണ! മാമകവാച്ചു,

പിത്തമോദഃ

1 ദിവ്യാ

അന്നപ്ല്ലാവി.

വുത്രക്കണക്കു തുണ സാക്ഷാത് വിഹോ—
മിന്തുംഹാമുനിയില്ല പാത്താൽ?—ഉത്തമാംഗി!
ചാണം.

രാമലക്ഷ്മണമാരേതും താമസിച്ചീടാജത സുഖം
സംശ്മാദം വന്നിങ്ങു ചേരുമേ, ആയതോത്തുള്ളിൽ
ആമയം വേണ്ടിയു എത്തുമേ
അത്മിഷഭോജികളും കണാലവച്ചും
കൈമനാരവരില്ല വിവാദം—ഉത്തമാംഗി!

കാമോഡി—ചെയട.

ഇതി ഒന്നർമ്മാദിപ്പേ സൗംഖ്യപയിത്തും സപകാഞ്ചം
മധിവസതി പുരിം സപാംബാതതമോഭാകലേസ്റ്റിൻ
കാരികസുതമുനിയ്യുംപ്രഥിതികി കോപി ദ്രോതോ
ഘട്ടനതരമുളിത്തും പ്രാപ്യ നൃപാ മാംഗ്രോ. ദഭ
പ്ല്ലാവി.

കീത്തനിയഹ്നണാംബുദ്ധ്യ! തവ പാദപക്ഷജുറ,
പാത്തലേശപരവര! വന്നേ.

അന്നപ്ല്ലാവി.

മീത്ത സർഹ്നണവാല്പി കൊറിക—
നാസമയേടുള്ളിനാതു കേൾക്കണ—കീത്തനീയ
മാണാനും.

- എ. യന്മരാക്കം തവ നൂറന്നമായം താനു—
മൊന്നിയുന്ന പോന്നിട്ട് പിണ്ണ, ഫലാരമാം വന്നം—
തന്നിൽക്കെന്നപ്പുണ്ണ താനു, തെങ്ങേട നേരേ
മുംകമന്നിയെ വന്ന താടക—
യെന്നമോ! പുകഴുന രാക്കണി
കൊന്നിതു മുന്നായയാമവളേണ്ണുത! രാമൻ
തവ സുതനഭിരാമൻ—കീത്തനീയ
- ഒ. ബലിശമാദം ചോന്നിങ്ങു ത്രിലുഭമായീട്ടം മമ

- സർ ബാഹ്രു തത്തിൽ വന്നുചേൻ, യാഗത്തിക്കു ഞാൻ
അ ശ്രദ്ധ തുടങ്ങിനന്നു, മാക്കുസമാക്കാ
ഉം അതെപ എമാ എടാത്തു ചുവൻം—
നെന്നതിനിങ്ങു വഴരത്തരാത്തൊട്ട്
ഈ അമർത്തിൽ തവ ഘുത്രാഖോ! നിഹനിച്ച
മവശവി ച വഹിച്ച—കീത്തനീയ
- സ. പാരാതത പിംഗായിഞ്ചു പോകം വഴിക്കു മനി-
ഡാരണേളായോരഹല്ലുജ്ജീ, ശാഹമേക്കുവും
ആരിംഗാമാൻ കൊട്ടത്തു മുജ്ജീ, മിമീല പുഞ്ജ
മാരണംസനഭേദാരകാമ്മുക—
മീ രജുപ്പഹവിരന്തരകാട്ട്
ഒസപരമടത്തു പിടിച്ച കലച്ച വലിച്ച
ബേത! ത്യടിത്തി മറിച്ച—കീത്തനീയ
- ഈ. അതു ജനകരാജവുത്തിയാം സീതയേപ്പുംഡാ
പിത്രാ, ആരിംഗാമഗുനാഭേദം, മാലയുമിട്ട
ചിത്തമോദന വേളി നാഭേദം, നടത്തീച്ചവാൻ
ഭാത്ത് വയമിഹ ചീത്ത കത്തകരു-
ഡാസ്യയാന്നകി! പാത്തിട്ടനിത്ര
വുത്രകളിത്രസുമിത്രശാനത്തൊട്ട് സാകം
വരികിയ റൂപ! വേഗം—കീത്തനീയ

വലഹരി—ചെമ്പട.

പണ്ണ പി.

മോദകരം തവ വചനം ഏകാശിക—
ക്ഷേര! ഇണാംമുനിയേ!

മരണാഞ്ഞം.

- ഈ. ഫീറിദേവിനാ നമ്മകാര സുഭീനം
വാമേതില്ലതിങ്ങന്നും സുമത്രേ!—മോദകരം
- ര. വുത്രകളിത്രശാഖാലിക്കളിള്ളം തൊ-
ന്തു ചുവാപ്പട്ടിട്ടവന്നയുന്ന— ദോദകരം

- ര. ഇന്നവരനായ വന്നില്ലോ? മാറുന്നി
കുന്നിച്ചുണ്ടു വരേണ്ണവിഭാഗിം— മോദകരം
- ര. മന്ത്രികൾ, സെന്റക്കർ, സൈന്യിപരം
ചുവരമാടവിലുത്തമരത്തണ്ണില്ലും— മോദകരം
- ര. പൊടികളുമിടയിട്ട് വംശസമരം
കൊടിക്കാട്ടുകളും— മോദകരം
- സ്രീ. പ്രോഫറമാടിങ്കര വകുമഹമില്ലോ?
തോഷാർട്ട് നീ ചെന്നോതുക മുൻ്നേ— മോദകരം

അഹി—അടന്ന.

ഇത്തും പ്രസ്ഥാവ്യ കൂതാ ദിനമന്ത്രപരിശീലനം
മോദപച്ചാക്കലേസ്റ്റിൻ
സാഖ്യം സാരവ്യല്ലുപാരാത്മജയഗ്രഹത്തു-
ത്രീന്ത്രിസന്നാഗണാവള്ളി
ശത്രാഞ്ചയ്യാന്തു ഏധമാ രമമമ മിമിലാ
രാമസ്രവാളിപ്പുതാം
പുംബൈ സന്ധുജു മോദാജ്ഞകരുപവരം
പുംബ തം സ്നേഹവും.

ര. ന

ചരണാശം.

- മ. സൃഷ്ടാന്പവായപതേ! സപാഗതം യേ! ഭവതേ
വിശ്വികുമാംബുദ്ധ! വിത്രുതകീത്തിനിഡിയേ!
- ര. ധന്യ! തേ ദർന്നണംവിനു മേ സുഭിനം താൻ
ഉന്നതാനന്മില്ലും വന്നംരുന്നു ചിത്തേ.
- ര. അതു നമ്മക്ക നാലു പുത്രിമാരണ്ടിങ്ങാന്താൽ
അതുവേണു നാലു പുത്രമാരമുണ്ടാല്ലോ.
- ര. വേഗമോടിനിയില്ലും വേളിക്കുംിയാലിനയ്യും
ഭാഗംയാംബുനിഡിയേ! ഭംഗ്രൂ നടത്തുകല്ലീ?

മാര്യനാരി—വെന്നുട.

ചരണാശം.

- മ. മംഗലാക്രതേ! ഗ്രചവ്യംഗവു! ഭവാന്നെ
ഇംഗ്രിതം പോലെയെല്ലാമിണ്ണും നാമത്തമല്ലോ.

- ஒ. மாமகவுடு ஸ் ராமஸ் திவிப! இவான எட
ஆஹதாவாயதோத்தினாமோபா பெதக்கன.
- ஓ. சாஷ் நாா தமிசலபாம் சேஷ்வேலூங்காயது
ஹாபரேஷ்டைலான பித்துயாய்க்குறைனான்.
- ஐ. யஞ்சி வஸ ஆஶ, கதாநான், ஏகாநிக்கிபர்
ஹா வியிக்கங்கிய கஞ்சு ஈட்டதாவமலூா.

வீலா. வெளி—உடனத.

ஓயுவா ராஜங்கிமாஞ்சிகாத்து காமாடகாலி—

தத்து வத்திச்சிட்டிவேபாரி
வேவா அாராமசபாருந் கிஜ்சங்காநாா
ஏவா வாடிச்சு கேத்து
காவா பாரா தெல்லித்தை: புரைமாநுவரா
புதுரேஸ்புதபாா தாா
தாவு, மோனே புத்திச்சிராவி வை! நக-
ந்நாஜஸா ஸங்கால.

ஏ ७

மார்பா ணபா.

- நி. மம தாய! நீ கேமிக்க மததயோடென்வபாகா
நூமாத! தாவிஜிதாம! தே தூதை வெறு. [நாக்
- ஒ. ஸமாஸா கொஞ்கிகாா ஸம ஸாயா! சேந்தி
மஹிதனிலாதிமாா, மஹிதனாய்தீந் நீயு.
- ஓ. அநாவி பூக்வானபூாக்கவியா குடியோாா
மடி விட்ட ராம! நீாயாமடி விட்ட போயிதலூ. [தை
- ஐ. நூதராா வெ஗மோகபூாரி நூதராா நிதை பிரி
கமசை னாா கமமிபூாரி கமசை ஸாருமா ராக!
- ஓ. நாாக! மம சிததாநாா! நீாயாதாவா
தாாங்காஸாாதாா தாாங்க! ரீத்து மோனாக்.

நவாஸா—உடனத.

மார்பா ணபா.

- நி. ஆகா! தாவகபாபா ஆகிதாநாாநினா தே
தாாங்காரிதா னாாபா னாாஸா தாாங்குப்பாா.

- ര. കൊരികളിത്തും കംഡബ്ലൂംകാണ്ടും രാവ്
രാത്രില്ലെങ്കാണ്ടും തന്നെളാറ്റും സാധിപ്പിച്ചതല്ലോ.
- ന. ദേശക്കുപയുംണ്ടനാകിൽ രാക്കബില്ലീംണ്ടാനാനിനും
ശക്രം സമസ്യും കാഞ്ഞം ശാംപതക്കുപംബുംബും!

ബന്ധകൾ.

- എ. മുത്തു, കമിച്ചു ചരണത്തിൽപ്പുതിച്ച നിജ-
വുത്രുപ്പും വരുത്തും, ദാനമനാരൻ,
ഭേദയാട്ട ഗണ്ണിരൻ, വുനരവി വുണന്നിയ
വുരമതിലമന്നുവുമായനെ! വാൺ വൈഹയിരൻ.
- ഒ. ചൊല്ലാൻ പ്രയാസമതിരില്ലോത തീരുതു നവ-
കല്പംഞ്ചമണ്ണപസുഭംഗി, വൈഹയിലുംചി വോൺ,
വൈത! വിയതി തിണ്ണീ, വുനക്കനലംകുതികൾ
വുരമതിലഞ്ചേഷ്മപി വുരിച്ചു തല്ലുതി വിള്ളുണ്ണി.
- ന. ചാത്തിച്ചു നാല്ലാൽ മുഹൂർത്തം ത്രഞ്ചു പരമ-
ചുവാത്തുനു കണ്ണമിത്തേംഡം, വൈത! വിഗതദോഷം,
വൈഹയതരംഡാഡം, പട്ടപടക്കടക്കനിന്നു-
മെട്ടു എടികൾ രവവുമും വുരിച്ചു ലിക്കുളഞ്ചേഷ്മം.
- ഈ. ആനന്ദവാൻ മുനി ദത്താനന്ദനാത്മുതര-
മാനായു രാമമഴകോടു, സഹജരാട്ട ത്രിനാട്,
സപദി മണിപീഡം, ഇരുവരുവുമും കണിക-
വിധിസുതാരാട്ടാത്മു വൈത! വുജിച്ചിരുത്തി പരി
- ഉ. ചിറ്റു! താം ജനകപുത്രപീഡപരൻ നിജകൾ- [മോട്ട്
ഇത്രാഹപിതൻ ദ്രോതമഃവും, കലിതതരമോദം,
ഈവ നിലാക്കവാദം, മഹിതതരമും കഴകി
ഉള്ളവി ച സലിലമത്ര മുഖ്യവിശ്വര ഗതവംഡം.
- ഓ. സംശ്യൂതപ്രഭാവന്നാരു വുരോധല്ലും സംക്രിയകൾ
സാധിച്ചുകാണ്ടിനിരുന്നു, ഇതവിധി തുടന്ന്,

ହୁବାବରାହିଲାଙ୍କ, ସପତି ଗୁପ୍ତରକଳୀପି
ସକଳ ବୁଦ୍ଧିମଣିଗତରୁ ସବର! ସମ୍ବ୍ରୀଳିତନେବିନା ବାଣ.

ତେବେଚାନ୍ଦ.

ଶ୍ରୀମାନ୍ ଯ ଶରାହିତରାନ୍ତୁ ଏ ପର୍ବତୀ ସବୁ,
ଯିମାନ୍ ଦୁଇ ଜଗକାନ୍ତି ପର୍ବତୀମାର
ରାମାଲିକରିଷ୍ଟରକର୍ତ୍ତାନ୍ତୁ କଥିଲୁପ୍ରାମି
ଫ୍ରେମାନ୍ତିରଂ ସରସତେଷିବାଦ ବାଦ ବାଦା. ରାମ

ପରାମାଣ୍ଡରା.

- ମୁ. ଯୁଦ୍ଧମାନ୍! ରାମ! ସୀତାରୁ ମନୀପୁରୁଷୀଙ୍କୁ
ଆତମାଦା ତକଣୋନ୍ ପ୍ରୀତିରାଜୀବିକାଳାଲ୍ପା.
- ମୁ. ବନ୍ଦାପଢ଼ି ଲକ୍ଷ୍ମୀ! ତୋରାନ୍ତିପୁରୁଷ ଉନ୍ନିତ୍ୟେ
ଆନ୍ଦିପିଠିତକଣେନ୍ ଭେବାନ୍ ସମ୍ବ୍ରୀଳୁର ରକରଳା
[ଶାଲ୍ପା].
- ମୁ. ମୋଦାତ୍ ଶ୍ରୀ ତକିତିରୀରୀ, ସୋଦରପୁରୁଷୀଙ୍କୁ
ସାଦରଂ ଦେଇ! ନିମ୍ବାଦଂ ତକଣେନ୍ ତବ.
- ମୁ. ଶରୁଳ୍ଲା! ମର୍ତ୍ତିସମଜପୁରୁଷୀଙ୍କୁ ମାଣ୍ୟବିନ୍ୟେ
ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧବାନିତା ତୋରାତ୍ ତକଣେନ୍ ମୋଦାତ୍.

ରକରଳାଙ୍କଂ—ଦୁରିଯଟଙ୍କ.

କହିରାଖ୍ଯି ବିଷ୍ଣୁପିନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀରାଜୀବିନ୍ଦୁ
ଯିରାଜୀବିନ୍ ଜଗକାନ୍ତି ସୀତାରେତତାନ୍
ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରର କହାନ୍ତରୁ କହନ୍ତର ମୋଦାତ୍
ପାରାତ କେଉଁକବସିଷ୍ଟରାଟିମନ୍ତ୍ରରୁ. ରାମ
ପଦ୍ମବି.

ଉତ୍ତରାଧିକାଳପତତମରଣାଯୁଦ୍ଧ
ଦିନ୍ତରୁ କାହାର! ତରଂତକଣେନ୍.

ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧବାନିତା.

ସତ୍ୟମରାଜୀବାନ ତୋନ୍ ସତପରଦୁରମହିତ୍ୟଂ
ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ମୋଦାତ୍ ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁରାଜୀବିନ୍ଦୁ—ଉ

ମରଗାଣ୍ଡଳ.

- ମ. ଅନୁଭୂତିଭାଷକରେ ତୋହ ବିଶ୍ଵାଲିକାରୁରା କନ୍ଦାଯି
ଅନୁକାଳମୁଦ୍ରିତ ପାତ୍ର ଅବିବାକରିତାଙ୍କ କ୍ରୂର
ବେତ! ପୀଠାଯତିର୍କିଣିକୁଣ୍ଡଲିଯାଯତିକାରୀରତାଙ୍କ
ଅମ ସୀତାଯିତି କାମ ବିଜ୍ଞାନୀଯାଯରି କଣ୍ଟା-ଉ
୧. ମମ କାନ୍ତ ମକ୍ରାଶି ମଦିକିରେ ବୈଚ୍ଛିନ୍ଦେଲା
ମମତାଯୋଦିତାରୁ ଉତ୍ତର ବିକାଳମୁକାଳା
ବିଜଲାର କାରଦଢ଼ି ବିରହିଲିକାଣ୍ଡଗନ୍ଧି
ସୁମତିରାଯାକାନ୍ତ ଶ୍ରୀଯଂ ସୁବହୋରକାନ୍ଦଳ ହେବା
୨. “ଓପତିବନ୍ଦ ଦୁଃଖାନ୍ତ ଓସକାନ୍ତୁତମିନ୍ଦ ଫ୍ଳେଣ୍ଟି-ଉ
ଶ୍ରୀବିତିଲ୍ୟାଲ୍ୟୁରିର ରାମକାନ୍ତୁରାଜବୁନ୍ଦ
ଦେବି ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କ ସୀତାଯାଯତ୍ର ରୁକ୍ଷଂ
ରା ବିରଳ ବନ୍ଦ ଝମାଭାଲିବଜ୍ଜେ ବେଦିକତମନ୍ତ୍ରଙ୍ଗଂ”-ଉ
୩. ହୁରି ଓସଦି ଏହାଙ୍କରିହ ପିଲାଶମନ୍ଦ ଚୋଣ୍ଟା
କୁତିଯା କରାଣିକରିତାଙ୍କର କୁପଦ୍ରମିବରୟା
କୁତକୁତ୍ରାହାନିକାନ୍ତୁ କଳିଯେଇ ହଣ! ନିର୍ମଳ୍ୟ
ହୁରିନୀବଲ୍ଲ୍ର ସଂସିଲାଶିଂର ମେ ଜଗନ୍ନାଥପୁର୍ଣ୍ଣ-ଉ
ହାନ୍ଦ୍ରୋକଂ.

ହର୍ମୁକତପା ତେପତିଶୁରୁଙ୍କ ଦେହମନ୍ତ ବରଂ
ତତ୍ତ୍ଵ ରାମୁପାପି ସମ୍ବନ୍ଧ

ନନ୍ଦାଙ୍କ ସର୍ପଜ୍ଞ ପୁଜ୍ରାଙ୍କ ଜନକଗ୍ରହରେ
ଗାସମାଲିଂଗ୍ର ସୀତାଂ

ଦତ୍ତପା ରାମାଯ ବିଶତଂ ରାଜରମନ୍ତରଙ୍ଗା-

ଭ୍ରପୁରସଂପ୍ରେ ବିଶକଂ

ଅଶମାପ୍ର ସପସମ ପିତରଙ୍ଗୁ ବମବସନ୍ଦେଶ
ରାଜ୍ୟାନ୍ତ୍ରାଂ ସଯନ୍ତ୍ରି.

୩୮

ମଲ୍ଲୁମାଵକି-ଚାନ୍ଦ.

କୋର୍କିମେଲାଶିଅୁ ରାମଙ୍କ ଜନକସମୟଜଦ୍ବା-
ରାତ୍ରିରାକାନ୍ତ୍ର ଲୋକଂ

തെക്കിന്നപുരുഷന്ന കോലപദാവമാട്ടമിടങ്ങ-

ന്ന് എസ്സുന്നുണ്ടും

അഞ്ചു ഏവന്നൊരു നേരാ പട്ടി പലവിയഴ-

പ്പുക്കുണ്ണം തൽക്കുണ്ണം താൻ-

ഒഴുകുണ്ടായു ചോദിച്ചിരു ദശരതമനാ—

ചാൽക്കുണ്ടാൽക്കുണ്ണിലൻ.

ഒ മ

ചരണങ്ങൾ.

എ. ഇനിവിട മൽപ്പരാ! ദിനിമിത്തം പരാ

വനിച്ചുവതിനാണോ! ബന്ധ മനനോക്കുകിൽക്കു

ര. ഉശകാടു മരത്തിനാൽ വാങ്ങുന്ന യുള്ളിയാൽ

ഭാഗ്യരഹമിന്നുംരാ! പാരാ മാത്രതുംപോയു

നീ. പെട്ടുന്ന പാംസുഗന്ധവുംജിയിരുക്കാറണം
ഒഴുകൾ തുറക്കുവാൻ കയ്യുമരത്താക്കുമ.

എ. ദേഹാശയകാരമിയ പാരിൽപ്പുരഞ്ഞനു
പാരിച്ചുവാരായി ഘൃതി ഘൃതിച്ചിട്ടും മേ.

ര. ഏതിതിനു ഭാവിപ്പുമെന്നുതു ഭവാന്തന്ത്രിക്കിച്ചു സാമ്പ്രദായം ചിത്രമാട്ടുണ്ടിനും.

ഒക്കരാഭരണം—മുറിച്ചെന്ന.

പണ്ഡി.

ആധി വേണ്ടാ ചെരുതും, ഭവാനിതി-

ലാഡുഡയ ഭ്രാഹ്മിന്റെ!

ചരണങ്ങൾ.

എ. സാംഡാ! നിമിത്തം നിസ്സാരമിഞ്ഞതുരുജു
ഭേദാധിക സർപ്പംഞ്ഞായേ! ഘൃതി പ്രഥം—ആധി

ര. ഉൽക്കടമന്ത്രമാമാനണ്ണാക്കവമക്കിലും
ദിവംമത്തപ്പും മുരത്തു നീണീച്ചിട്ടും—ആധി

നീ. ഉപ്പിസമാടു പജ സപ്പുക്കുണ്ണും
കല്പംഞ്ഞവാരിഡു! കണ്ണിച്ചിന്നണ്ണിചു—ആധി

പ്രീജം ഘനിഃഖാ.

ഇത്യും തന്മീനിന് ദിനീങ്ങ്രു ഗദത്തി കഴുതരി-
ക്കേയതു ക്ഷാക്ഷിക്കോണം
വസ്തുംഗ്രാല്പത്തകംരം കരതലവിലസർ
ദേഹാരങ്കാഭണ്ഡകാശ്യം
ക്ഷാത്രക്ഷൂംപാലകാലം ഘനാനിഭവവും
ഭാർത്തവം പ്രാംഭത്തായം
തന്മുഖി ക്ഷൂംപോ നിരിക്ഷു പ്രതമയമിഡോ-
ചപ്പള്ളംസാപ്ലാംഗപാതാ.

നൂ. 2

ചരണാന്തരം.

- എ. ഭാർത്തവമഹാരാജനു! ഭാസ്മം ധരിക്കുംത!
മാർത്തമിധ ഭേദമി മേ മാന്ത്രം സാവാരിയേ!
ര. കോപമിനു ഭക്തരിൽ കൊള്ളാവതേരാ തവദി?
താപമിധ പാഞ്ചന താപസാംഗ്രേഷര!
നൂ. പാലിച്ചുതകാരിക്ക മമ വുന്നുംരസ്സായുതം
കാലിണാ കരാഴന തോൻ കാരണ്ട്രവാരിയേ!
എന്നോരം—ഇരിയടക്ക.

സ വുഥഭേസ്യ വചോ നിരസ്യ തൽ
പ്രവു അഭോദ്യോത്തരക്കന്തരുക്ഷവീക്ഷണഃ
സപദസ്തസന്തീപ്തകരാരക്കമ്മുകകി
പ്രഹസ്യ രാമം ഗിരമിത്രഭാഷത്.
ചരണാന്തരം.

നൂ. 3

- എ. ദീപ്തി! രാജു ച! തിപ്പു തിപ്പു
വിരൈപ്പുനിന്നക! നിാനാനോൻ
ക്ഷൂംചവ്യിതി! നമ്പളനാക്ഷവെ-
നോട്ടമില്ലിധ സംശയം
ഇവതിവരക്കാവിപിന്ദ-
വദംദോസ്യി ഭാർത്തവനേഷ തോൻ
സപദി തവ കുലമവിലമ-
പിച്ചല ഭസ്തുമാക്ഷവെനിക്ഷണം.

2.

കേമാനന്ന നടി~~ശ്വരിൽ~~
 നാമ മഹതു ധനിത്തി പാണ്ടി
 നാമാഴി ദണ്ഡു തരം തിന്നിയും
 ഭവിതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യു ക്കും
 ചെരവിച്ച തവ മണ്ണസി രഹി
 ദേയമകിലായു ഭൂരാഞ്ഞു!
 വരിക വിംഗവാട് വിത്തന്നപ്പിക്കു
 പൊരുതു കവാടനാകുലം.

3.

ജിന്നും മായ പുരാണകാമ്മ ക-
 പുണ്യ നാൽ ദൈഹിയാം ഫ്ലീക്കാ!
 ശൗണ്യ ദനകിൽ മദ്ദീയാം വള്ളു-
 ചുപമായു കുലപ്പു നീ
 തപരിതമിതിലുമരിക്കു മുണ്ടു-
 നേരാവിനയകിലരക്ഷണം
 സരസതരമിധ ചെരതു പൊരുതുവ-
 നാരികിൽ വന്നിട്ടുകണ്ണസാ.

കേംഡഗാധാ—വെമ്പട.

ഇതു, ക്രൂഷു മദാണ്യ വദതി ഭൂമി ദാനാ
 തനു ദേവാരാന്യ കാരാ—
 ഭന്ധിഭേത ജാനാംവ ത്യടിക്കി ഭാരതരം
 കവപിത ഭരണപ്പുറിൻ
 തസ്മാശ്വില്ലായു ഹന്താഖ്യനരമ മുണ്മാ-
 രോപ്പ സന്ധായ ബാണം
 വഭാജിംഡാചം രഘുനാം പതിരഡിക്കുഷാ
 വിക്കു തം തുക്കരുഃച.

നൂർ

വരാന്നങ്ങൾ.

4.

ഉംകാടു പാന്നാജ ഭാന്തു! നോക്കു
 മാന്ത്രണമിന്നിതു മേ, പാമി

കുടിരാ പച്ചതുപരിപുള്ള വന്നിലെ
തുടർച്ചയാണെന്നു നാഡി

- ഇ. ഹനീ! ചെങ്കുരങ്ങാരയൻരെയുംനു നീ-
അന്തണ്ണായതിനാൽ, വെത!
ചെങ്കുരങ്ങ കുരാത്താട്ടുരത്തു നിസ്സു-
മുട്ടിടിനാൻ മട്ടി മേ.
- ഈ. ഫ്രോഡുവയറ്റാനായ രാഘവഗാരമിൽ
മോഹമതായിവരാ, പ്രധാ-
മെട്ടുള്ള തൊട്ടു കുട്ടാത്താരവിലു
തുട്ടിട്ടുനെതു ചന്ദ?
- ഐ. ലാക്കിലിതിനൊരു ലാക്കിലെ നീ പര-
ജീക്കണ്ട കാട്ടിട്ടു, വല്ല
കരിഞ്ഞു ചൊരിഞ്ഞു കരിഞ്ഞു നിവിലങ്ങ-
മെരിഞ്ഞുവോം നമ്മി ചേരു.

അനന്തരാവിശയം

അക്ഷാദ്ധേയപോക്കിയേവം സരഭസമഖ്യലി-
സ്ഥൂഞ്ഞകോടിപ്രകാശൻ
സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രന്തികവടി പരമു-
ക്കാന്തികമാ! നിന്ന നേരം
സുക്കിംച്ചുണ്ണാന്തു വീക്കിച്ചുമു ഭേദതന്ത്രം
തത്പരമാന്ത്രാസമയേംടാ-
ബ്രുക്കിത്തിന്പുത്രന്നോടിന്നേന വിവശതരം
ചൊല്ലിനാൻ കല്പരിലൻ.

നം

മരണങ്ങൾ.

- എ. സതപ്രഭുണ്ണസ്വാന്ന! റാഡിവദന! റാമ!
സത്തമ! സദോജദളന്നയന!
രാത്രിചരണലുംവനദഹന! വീര!
ശാത്രംകാന്തിജിതമദന!

- ಆ. ನಿನ್ನಕು ತಪ್ಪತ್ತ ವಿಲಿತಂ, ಏಂ ಗಾಂ
ತಪ್ಪಣ ಇರಾರಿ ಹರಿ ನಿಯತಂ
ಹೀಗಿಲಹಿ! ಯಾಮ ತವ ನಿಯಿತಂ, ಇನ್ನಂ
ಹೀಗಾಗು ಹೃತಂ ಸಪಲಿ ಮಯಿತಂ.
- ಒ. ರಾಜೈರಿಷ್ಯ ಹಾತಪಡಕಮಲಂ, ಖಾಲ್ಯೈ
ಕೃತ್ರಾಮಾಣಿಕಳೆಜಮಹಮಮಲಂ
ಪ್ರತ್ರಹಿಮಣಾಕಳಿ ಸಕಲಂ, ವಿಷ್ಟಿ
ವೃತ್ರಾಸಮಿಷ್ಟಿಗ ಶಕಲಂ.
- ಓ. ನಿನ್ನಿಲ್ಯತಕಳತಿ ಮಹ ವರಣಂ, ನಿತ್ಯಂ
ಹೀಗಂ ವರಮಾಯತಿಗ ತರಣಂ
ವಾತ್ರಿ! ತವ ಹಾತತರಪರಣಂ, ಸಪಾಮಿಳ!
ಎಂದ ತಪಮೇವ ಮಹ ಶರಣಂ.
- ಆ. ಅನುಕ್ರಮಾಣಿಕ ಲೋಕಮಿತ್ರ ನಿವಿಲಂ, ವೆಂತವಾಗಿ
ಅನುಜ್ಞಿಷ್ಯ ಮತ್ತುತ್ತತಮವಿಲಂ
ಲಾಕಾಯಿಂದಾಣ ತವ ವಿವ್ಯಲಂ, ವಿಷ್ಟಿ
ಂತಿಕಿಂ ಮಹ ಇರುಮಿಯ ಸಹಲಂ.

ಹಾಮೆಂಡಿ—ವಯಾ.

ಪರಣಣಪು.

- ಆ. ತುಷ್ಟಿಗಂಹಮಲ್ಯ ಪುತ್ತವೆಲ! ತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಂ
ಶಿಷ್ಟತರ! ಸಂಪುರ್ಣಣಾಜಲಯೆ!
ಯತ್ರಾತವಾಣಿ ಹೃಡಿ ಸ್ವಮತೆ! ಸಂಪುಂ
ತತತತಮಾಣ್ಯ ತ್ವವೆಸಂತೆ!
- ಒ. ಡೊ! ವೆಣಿ ಶಂ ಮಹ ವಚನೆ, ಭವಣಂ
ಪೋಕಯಿ! ಮಹಾಗ್ರಾಗಿರಿಯತಿಂಗ
ಅವಾಸಮಾಹಿ ವೆತ! ವಿಜಣ, ವಾತ್ಸ
ಅನುಕ್ಷಿಕಾಲಮಿಯ ಭ್ರವನೆ.

പുംസിങ്ങ് വെച്ചട.

ഈ ത്യാഗ ശ്രദ്ധപതിഗിരം
 ക്ഷേത്രിസംയുക്തചവിത്രേത
 നത്പാ പാദേ നളിനസദ്ധഃ
 നിർബ്ഭുക്ത ഭാർത്താവന്മീൻ
 ദിക്ഷയപാണാത സപദി ഭവനേ
 സ്വപ്രാശനം ഭാവഃഗ്രാ
 ദ്രോഷ്ടം സപന്മാം തനയാവദൽ
 ഗാധാലിംഗ്രു മോഹം.

നൃനാ

ചരണാഞ്ചൽ.

- എ. നന്ദന! മര രാമ! നന്ദനിയസൽഹ്രം സന!
 എന്നു നിനക്കു ജയം വന്നാഡുവിച്ചീടുട്ട.
 ഒ. ഇന്ന മരിച്ച തിരിച്ചിഞ്ഞ വന്നതുവോലെ
 നിന്നേ ഞാൻ കണ്ണിട്ടുന്നും സന്നദ്ധനാം.
 വസിപ്പും.

നെങ്ങളേയൊക്കെ നീ താൻ മന്മാഹത കാത്തതിപ്പോൾ
 ഭാഗമറ്റ തേ നിന്തും മംഗലം ഭവിക്കുട്ട.
 ശ്രീരാമൻ.

- എ. ശ്രീരാമ! മരതാത! തവ കേംകുളപംഡാംബുജം
 സാമോദമിഹ ഭക്ത്യും രാമോധം വണ്ണ സദാ.
 ഒ. താവും മാധാത്മ്യാമ്പും താവകാൻ ഗ്രഹത്താൽ
 ഈ വിധമുക്കും തുംനു കേവലം സംഖ്യിക്കുന്നു.
 ഓ. മരിഗളും! മരാമുഖനു! സ്വർഗ്ഗാശാംബുദ്യേ!
 തെർക്കുപ തെന്നയിതിനാക്കും മുവ്വുരുലും.
 കു. ഭേദിക്കുമാങ്കുട നല്ലാഗ്നിസ്തു ലഭിച്ചുനും
 അരിച്ചാതല്ലാമാക്കംഞ്ഞു സംഖ്യിക്കുമാല്ലും.

- ஞ. வித்தி! லக்ஷ்மி! யீரி! ரேதி! ராதுஷ்! வூஹ!
- வூறிதனிக்கு நூலினி தப்ரிதைமத்தைமிழூர்.
- ஈ. வூஹ! வரிக ஞானீலே! மக்லி:ய! ஸ்விதே!
- மாலினி வேண ஞானாலினி! போகாமிழூர்.
- ஏ. ஏழூவதும் சேந்து சொழூதும் வூரி வூசே
உழூ. ஸமான் நிதும் வழூஙே! வாசாம் ஸுவா.

உச்சபா சைவா மஹாதூ பிதுஜநஸமஜா-

பாஞ்சாராலிலிசென்று-

ந்தபா ஸால்ம் ஸமாஸைந்தீ ஜநாரவரம்

அாய்ரு ஸுதுஷ்டாபதாஸ்

நிது, கானாம் ஸபகானாம் ஜங்கநாபநுதாம்

பிரீஸயங்கூரா ஞாவாஸிக்க

“ஸபகாஸமா யீரி பூத்தூங்” கலிதஸுவமஹ,

மங்காலி ராமதேவி.

ஒவ்வொ

ஞ ०

